

INFO LGOG KRING TER HORST

Limburgs Geschied- en Oudheidkundig Genootschap kring Ter Horst
Opgericht 1 januari 1974



1989 no 0; 1990 no 1 en 2; 1991 no 3 en 4; 1992 no 5 en 6; 1993 no 7 en 8; 1994 no 9 en 10; 1995 no 11, 12 en 13; 1996 no 14 en 15; 1997 no 16 en 17; 1998 no 18 en 19; 1999 no 20 en 21; 2000 no 22 en 23; 2001 no 24 en 25; 2002 no 26 en 27; 2003 no 28 en 29; 2004 no 30 en 31; 2005 no 32 en 33; 2006 no 34 en 35; 2007 no 36 en 37; 2008 no 38 en 39; 2009 40 en 41; 2010 no 42 en 43; 2011 no 44 en 45; 2012 no 46 en 47; 2013 48 en 49; 2014 no 50 en 51; 2015 no 52 en no 53; 2016 no 54 en 55; 2017 no 56

INFO LGOG KRING TER HORST

Negenentwintigste jaargang, nummer 56, maart 2017

Een uitgave van het Limburgs Geschied- en Oudheidkundig Genootschap kring Ter Horst.

INFO LGOG verschijnt twee maal per jaar. De oplage is 200 exemplaren.

REDACTIE INFO LGOG

Dhr. J.H. Jenniskens (Jos)
Engelerveld 14, 5961 DP Horst.
Telefoon: 077 398 2948
Telefoon: 06-13636386
e-mail: josjenniskens@home.nl

Dhr. J.T.L. Duijf (Jan)
Kloosterstraat 19, 5961 GE Horst
Telefoon: 077 398 8322
e-mail: jtlduijf@hetnet.nl

Redactieadres: Engelerveld 14, 5961 DP Horst, telefoon 077 398 2948

INHOUDSOPGAVE

<i>Van de redactie</i>	4
<i>Het woord is aan de voorzitter</i>	5
Column: Historische sensatie (12) Wim Moorman	7
Artikelen	
Ter Voert in de Echo	9
Een leesbaar landschap als bindmiddel	13
Boerderij de Kwei verdween uit het landschap	16
De velden van T.O.P. '27 Tienray	19
75 jaar Driessen transport, 1942 – 2017	25
De oorlogsgraven stichting deel 1	35
Wikipedia een liefdesverklaring	49
Eerste Lottumse kerk gelegen aan de maas	53
Column: Een mooi initiatief. Xavier van Dijk	59
Bestuurszaken	
Jaarverslag 2016	64
Verslag jaarvergadering 2016	68
Programma 2017	71
Bestuur LGOG kring Ter Horst	72

VAN DE REDACTIE

Een van de mogelijke voordelen van het lezen van een blad als het onze is dat het de blik op de eigen woonomgeving verruimd en/of verdiept.

Het kennis nemen van de inhoud van de INFO kan leiden tot een vorm van 'historische sensatie', de fantasie over een voetbalclub prikkelen, de 'historische deur' van het internet voor je openen, het leven van een adellijke familie tastbaarder maken, je tijdens een wandeling doen beseffen dat hier ooit een mooie boerderij of zelfs kerk stond, anders aan laten kijken tegen de beslommeringen van een transportbedrijf, en kan leiden tot een andere kijk op en waardering van het waardevolle landschap in onze gemeente.

Deze editie van de INFO biedt dankzij onze vaste schrijvers weer talloze inspiratiebronnen voor de historisch geïnteresseerde lezer.



HET WOORD IS AAN DE VOORZITTER

UITDAGING

Marcel van den Munckhof, (voorzitter)

Het jaar 2016 is weer voorbij, we schrijven inmiddels 2017. De kring Ter Horst van het LGOG heeft tal van zaken ontplooid in het voorbije jaar, zaken die in 2017 merkbaar zijn. Daarbij valt aan de speciaal voor ons ontwikkelde wintercursus over de muziek in de gemeente Horst aan de Maas te denken, de excursie van april waarvoor plannen in het vorig jaar zijn ontwikkeld of activiteiten die wij mee ondersteund hebben zoals plannen voor de viering van 800 jaar Horst in 2019 en de verdere ontwikkeling en verbetering van Info LGOG. In het jaarverslag van de secretaris kunt u een en ander nalezen.

Het aantal leden van een kring is natuurlijk altijd belangwekkend: het bepaalt de sfeer in een vereniging maar het heeft natuurlijk ook invloed op de financiën. Afgelopen jaar is het ledenaantal gedaald. Dat heeft met "natuurlijke redenen" te maken maar is een voortdurend punt van zorg: we moeten ervoor zorgen dat er ook nu nieuwe, "jongere" aanwas bij de vereniging komt.

In 2017 zal het bestuur daarom in grote lijnen de koers voortzetten van de afgelopen jaren. Er komen enkele speerpunten in beleid. Ten eerste is daar de stabilisatie van het aantal leden. Als bestuur vinden we het noodzakelijk om nieuwe en jonge leden te werven. Dit zal komend jaar herhaaldelijk op de bestuursagenda komen. Daarmee versterken we de basis van onze plaatselijke vereniging. In 2016 hebben we als mogelijkheden ook genoemd om te kijken wat Facebook en andere sociale media ons te bieden hebben. Duidelijk is dat dit nog steeds een aandachtspunt is: het vergt veel van de huidige bestuursleden om dit te realiseren want het op poten zetten is niet het probleem, het punt is het bijhouden van de informatie.

Het betrekken van jongeren kan ook via HEP, het *Historisch Educatief Platform*, een tweede speerpunt. Een platform dat op dit moment tamelijk stil is maar dat we nieuw leven willen inblazen. De website wordt nog regelmatig bekeken (12.878 "unieke bezoekers")

in 2016 en zij keken in totaliteit 17.114 keer), eerlijkheidshalve tot onze eigen verbazing. Een vernieuwing van de site, een herziening van de opdrachten en het uitbreiden met nieuwe thema's behoort tot de wensen en wellicht ook mogelijkheden voor 2017.

Het opzetten van een professioneel archief is nog steeds een grote wens. Inmiddels zijn we daarover in gesprek met het College van B&W. De noodzaak is alleen maar groter, niet alleen door het ter ziele gaan van Terhorstnet maar ook gezien de vele vragen die ons bereiken en het niet-bestaan van een adequate archiefvoering in onze gemeente.

Ook in 2017 zullen wij met andere verenigingen op heemkundig en historisch gebied blijven samenwerken. Elk jaar is er een bijeenkomst van alle verenigingen op dit gebied; een van onze leden neemt daarbij dan de honneurs namens de kring waar. Maar ook zijn er volop contacten met andere kringen, onder andere via bijeenkomsten met en door het Hoofdbestuur van koninklijk LGOG.

De redactieleden van *Info LGOG* hebben de wens uitgesproken om de uitgaves nog verder te verbeteren. Het bestuur juicht dit alleen maar toe. Het bestuur is van mening dat de aanpassingen op dit moment al het niveau doen toenemen (zowel inhoudelijk als ook qua technische uitgave), maar wil graag meewerken aan het streven om tot nog meer verbeteringen te komen. Wellicht dat in 2017 daar al aanzetten toe zichtbaar worden.

Alle werk dat deze mensen verrichten is belangeloos: dat geldt voor de redactieleden van *Info LGOG*, voor de bezorgers van de stukken, voor het bestuur en voor al diegenen die hier nu niet genoemd zijn. Zonder hen is het onmogelijk om een vereniging als de onze draaiende en op niveau te houden. Een groot woord van welgemeende dank willen wij aan hen op deze plaats uitspreken, hoewel het misschien niet in de beleidsvoornemens thuishoort. Door dit hier nu toch uit te spreken, komt misschien wel het belangrijkste voornemen van uw bestuur naar voren: het continueren van het huidige niveau, het op een zo hoog mogelijk peil houden van het aantal leden of misschien zelfs iets uitbreiden en het mogen blijven rekenen op de hulp van zovelen! ◀

HISTORISCHE SENSATIES (12)

Entdeckerfreude versus historische sensatie

Wim Moorman

Vaak spreken mensen mij op straat aan met de vraag waaraan ik het meeste plezier beleef: aan de Entdeckerfreude of aan de historische sensatie. Grapje: nooit spreken mensen mij op straat aan met de vraag waaraan ik het meeste plezier beleef: aan de Entdeckerfreude of aan de historische sensatie. Mensen spreken mij trouwens ook nooit aan over historische sensaties, terwijl ik daarover intussen toch al elf stukjes heb gepubliceerd in dit prachtblad. Zijn die überhaupt gelezen?

Enfin, ooit kan de dag aanbreken dat iemand mij op straat aanspreekt met de vraag waaraan ik het meeste plezier beleef: aan de Entdeckerfreude of aan de historische sensatie. Wat zeg ik dan?

Alvorens die vraag te beantwoorden, is het misschien goed eerst even uit de doeken te doen wat ik versta onder Entdeckerfreude. Welnu, feitelijk twee dingen: het genoegens iets te ontdekken waar ik (lang) naar op zoek was, maar evenzeer het genoegens iets te ontdekken waarvan het bestaan me vreemd was. Ter verduidelijking een voorbeeld van elk van beide vormen van Entdeckerfreude. Ooit was ik op zoek naar bewijs voor de bewering dat de beroemde architect Frits Peutz (1896-1974) betrokken zou zijn geweest bij de bouw van de Mèrthal in Horst. Na wekenlang tevergeefs zoeken stuitte ik in het gemeentelijk archief uiteindelijk op een kwitantie waarop de naam van Peutz stond vermeld. Hebbes! Mijn vreugdekreten moeten in het hele gemeentehuis te horen zijn geweest.

Een voorbeeld van die andere vorm van Entdeckerfreude ontleen ik aan hetzelfde onderzoek: op mijn speurtocht naar bewijs voor de betrokkenheid van Peutz bij de bouw van de Mèrthal belandde ik onder meer in het Vitruvianum in Heerlen. Ook daar vond ik niet wat ik zocht. Ik vond er wel iets hoogst interessants waar ik niet naar had gezocht: bouwtekeningen van Peutz voor een (nooit gerealiseerde) abdij in Horst. Mijn vreugde was er niet minder om.

Terug naar de eigenlijke vraag: waaraan beleef ik nu het meeste plezier, aan de Entdeckerfreude of aan de historische sensatie? Het antwoord ligt denk ik al besloten in de beide termen: Entdeckerfreude en historische sensatie. Vreugde is leuk en aardig, maar zinkt in het niet bij een sensatie, en al helemaal bij de historische sensatie ('onmiddellijk contact met het verleden, een sensatie even diep als het zuiverste kunstgenot'). Ja inderdaad, ik lever die kwitantie met de naam van Peutz en die tekeningen voor een abdij maar al te graag in voor – ik verzin maar even iets – een film uit 1973 waarin een auto door alle straten van de toenmalige gemeente Horst rijdt.

Dit alles ten bewijze van het feit dat ik mijn antwoord klaar heb du moment dat iemand mij op straat aanspreekt met de vraag waaraan ik het meeste plezier beleef: aan de Entdeckerfreude of aan de historische sensatie. ◀

MB Administratie

voor uw complete administratie

Marjo Beckers

tel. 077 - 397 17 12

e-mail: marjobeckers@hetnet.nl

GESCHIEDENIS VAN HORST PUBLIKATIES IN DE VOORMALIGE ECHO

H. G. ter Voert †

H.G. Ter Voert (1905-1984) verdiepte zich jarenlang in de regionale historie en publiceerde daarover regelmatig in de Echo. In 1935 werd hij benoemd tot hoofd van de Lagere School in Griendtsveen. Tot aan zijn pensionering in 1970 zou hij deze functie blijven bekleden.

Hij schreef een reeks over het kasteel van Horst en zijn bewoners. Zijn artikelen bevatten een schat aan wetenswaardigheden. De redactie heeft daarom besloten om delen van de serie nogmaals te publiceren.

De kinderen van Willem Vincent van Wittenhorst (vervolg)

Baron van Wittenhorst was 30 jaar oud, toen begin mei 1702 de oorlog uitbrak. Terwijl de burgerbevolking de loop der gebeurtenissen in lijdzaamheid afwachtte, nam hij als bevelhebber van een eigen ruiterscompagnie actief deel aan de strijd. Het kostte hem veel geld, maar het kasteel was er goed voor.

Wat had hij zoal nodig in het leger? Vooral paarden voor de cavalerie. In 1703 gaf hij hiervoor ruim 1000 gulden uit.

In 1703 kreeg' de compagnie er twee in Venray gekochte, paarden bij.

Hendrik Verhoeven ontving in 1706 ruim 97 gulden voor een paard voor de Baron.

Dat jaar kocht ook Gijsbert Bisschops nog 3 paarden voor de Baron en betaalde daarvoor ruim 467 gulden

15 Maart 1712 bracht Antoine 13 paarden en 24 maart 7 paarden plus 2 muilezels naar Mechelen (tussen Brussel en Antwerpen).

28 Maart 1712 ontving Tijs van den Broek 1224 gulden voor 8 remontepaarden! (= aanvulling van paarden bij de bereden wapens, om de onbruikbaar geworden te vervangen) en Frans Willems van Helden bovendien 148 gulden voor een ruiterspaard.

Voorts moest Johan van Wittenhorst wagens hebben. In 1703 leverde Frans Roosen een nieuwe wagen voor de Baron (kosten 145 gulden 12 stuivers.). In 1705 kocht de Baron te Sonsfeld een nieuwe berline (= reiskoets op 4 wielen en veren, voor 4 personen, met een kap, die opengeslagen kan worden). De kosten van de berline bedroegen 426 gulden 12 stuivers.

Sonsfeld ligt aan de grote weg Rees-Wesel, tussen de dorpen Haldern en Mehrhoog. Daar in de buurt moet ook de bakermat van de Familie van Wittenhorst gezocht worden. Volgens een Duitse legerkaart uit de winter 1944/45 ligt Wittenhorst 3 km ten oosten van Sonsfeld. Het zijn allebei zeer waarschijnlijk buurtschappen, geen dorpen. Op de kaart is daar een „Schl“ (= slot) vermeld.



Bij de berliner behoorde natuurlijk ook koetspaarden. Zo'n paard kostte in 1705 aan Zijne Genade 176 gulden. Het volgend jaar werd 'n vel voor de berline gekocht. Marten Ohmen leverde het voor 14 gulden 8 stuivers. En datzelfde jaar kocht men te Oirlo een paard voor de Baron. Het kostte 172 gulden 16 Stuivers. Jan de koetsier kreeg 16 mei 1706 reisgeld naar Maastricht met de veldwagen. Het schijnt een huifkar geweest te zijn, want in 1707 leverde Aert Camps 24 el linnendoek voor de veldwagen. Ook in 1706 werd aan de korver (= mandenmaker te Grubbenvorst een rekening betaald (6 gulden 8 stuivers.) ,wegens reparatie aan de kleine wagen.

De oorlog kostte Baron van Wittenhorst nog veel meer. We vinden over het jaar 1702 nog vermeld de aankoop van blauw laken voor een scabrak (= zadelkleed) en holsterkappen; een zwart kamizool (=

lang vest met mouwen) plus broek voor Mijnheer; in 1703: 50 el hemddoek, 123 el tentdoek, 96 vadem touw en 18 el „cingel" (?) voor de tenten. In 1704: vertering te Gemert door de knechts van Zijne Genade; loon van de postiljon (koerier, die de post overbrengt), loon van de stalknecht, de koetsier, de wagenknecht en reisgeld voor Wolter de koetsier van Maastricht naar Horst; alsook reisgeld voor Charles naar Luik plus 129 gulden restant van zijn loon.

Ook had dit jaar' Ignatius Henkens 59 pond boter geleverd aan Zijne Genade in het leger en daarna nog eens 14 pond.

In 1705 zorgde de Markiezin er voor, dat 800 gulden terugbetaald werd, die haar zoon in Luik geleend had van Monsr. Brits; Charles ontving weer reisgeld, nu naar Den, Bosch; Jan Derks had voor 70 gulden lijnwaad geleverd; Peter Pouwels de stalknecht kreeg loon en terugbetaling van voorgeschoten geld; Charles moest nog eens naar Den Bosch, nu om koffiebonen te kopen, bovendien kreeg hij geld terug, dat hij op reis naar Luik voorgeschoteld had; ook ontving Charles reisgeld naar Sonsfeld (zoals gezegd kocht de Baron in 1705 een nieuwe berliner te Sonsfeld);

Gerrit' de ruiter moest een nieuwe broek hebben; Wolter reisgeld naar Nijmegen; Peter reisgeld naar Zutphen; er werd 148 pond boter betaald à 1 blaumuizer (= 4 stuiver) per pond. De wed. Verbeeck te Venlo ontving 99 gulden wegens geleverde lakens voor een livrei; aan maakloon kwam er nog 21 gulden bij; Geurt Buysen leverde 54 el doek; Hendrik Verhoeven kreeg reisgeld naar Gement; Charles de kok bracht advocaat Schenck 320 gulden, dat was 2 jaar interest van 1000 patakons, opgenomen van luitenant Breugel te Roermond.





MUNCKHOF

**Zorgeloos vervoer
begint bij Munckhof**

**Tel. 077 397 8888
www.munckhof.nl**

EEN LEESBAAR LANDSCHAP ALS BINDMIDDEL

Ron Janssen

De redactie vroeg mij een artikel te schrijven over mijn beleving van het landschap in onze gemeente. Ik ben Ron Janssen uit Sevenum. Afgestudeerd als Landschapsinrichter/-architect en Ruimtelijke planvorming en nu werkzaam als adviseur bij de Plattelandscoöperatie die bruggen slaat tussen boerderij en maatschappij. Daarnaast secretaris en aanjager bij de Stichtingen Groengroep Sevenum, KnopenLopen Sevenum en Landschap Horst aan de Maas.

Waarom?

Vanuit mijn drive zie ik landschap in mijn omgeving als een cultuurhistorisch erfgoed, wat steeds weer in ontwikkeling is. Door juist de diversiteit van landschappen te behouden en onder de aandacht te brengen, zorg je ervoor dat mensen trots zijn op hun eigen omgeving en bij veranderingen de landschapsstructuur als basis behouden blijft. Juist door de nivellering van het landschap wordt de streekgebondenheid van mensen minder en is juist de diversiteit en typische herkenbaarheid van grote waarde. Het is dus tijd om er steeds aandacht voor te blijven vragen en er actief iets mee te doen!

Wat kun je doen?

Door juist mensen actief bij hun cultuurhistorische landschap te betrekken door de verhalen van vroeger, met www.topotijdreis.nl, en hen juist buiten te wijzen op de kenmerken, ontstaat betrokkenheid en leiden de inspanningen tot mooie plekken in het landschap. Dit doe ik vanuit mijn werk in Noord-Midden Limburg met landschapsplannen en andere initiatieven en in Sevenum hebben we op deze manier vele plekken in het landschap leesbaar en beleefbaar gemaakt!

Landschap middels structuren, landschapselementen, maar ook de cultuurhistorische boerderijen als parels in het landschap. Geef je deze een naam, dan worden ze “voornaam” zegt Jo Geurts altijd.

Vanuit de Groengroep nemen we vele initiatieven in het landschap om het meer herkenbaar te maken, leesbaar te maken en mensen erbij te betrekken.

Het gebied d'n Oeëze is een laag gelegen gebied in het dal van de Molenbeek. Middels nieuwe poelen, nieuwe aanplant wordt de beekdalstructuur versterkt en door er een wandelpad doorheen te leggen, krijg je een verbinding met vele andere groepen en mensen. De poorten met de oude benamingen in samenwerking met de Heemkundevereniging zorgen dat de cultuurhistorie hier weer gaat leven.



Alle beetjes baten

Een ander voorbeeld is het opknappen van gebied “Elshout” samen met een vriendengroep “De Slopers” die hier de poort sponsorde en dit nu mede tot hun gebiedje hebben gemaakt. Een typisch gebied op de grens van Blakterbeekdal en de open akker Tongerlo!



Samengevat is mijn missie dat je op vele plekken actief iets voor het landschap kunt betekenen, wanneer je het maar ziet en actief inzet pleegt. Weinig mensen zien dit soort kansen, maar wanneer het er is, zijn velen trots op hun typische landschap. Daarbij is het ook fijn dat de streekbenamingen en het Zaerumse dialect in ere blijven en aandacht krijgen. ◀



Wie neemt het volgende initiatief in realisatie cultuurhistorie in het veld?

BOERDERIJ DE KWEI VERDWEEN UIT HET LANDSCHAP

Jeu Derix

Aan de Ooijenseweg 15 te Broekhuizenvorst lag een boerderij. In vroeger tijden huis no 152. Uit de Cijnsboeken van de Heerlijkheid Oeijen en Vorst blijkt dat reeds in de 16 eeuw hier een boerderijtje lag Aen gen Quaij.



Hier woonde destijds ene Joannes Aen gen Quaij gehuwd met Gertrudis Brouwers en later ene Joannes Aen gen Quaij gehuwd met Helena Rijsbecks. Daarna komt het aan ene Jacobus Aen gen Quaij.

In 1792 wordt het eigendom van Joannes Clabbers in 1764 geboren te Sambeek en gehuwd met Hermijna Agten uit Ooijen.

Rond 1826 komt boerderijtje in bezit van zoon Johannes Jacobus Clabbers (strodekker) gehuwd met Wilhelmina Poels uit Broekhuizen vorst. Waarna het omstreeks 1865 bij successie naar Jacobus Hermanus Clabbers (boer) gehuwd met Wilhelmina Hebben uit Swolgen gaat.

Omstreeks 1905 werd bij deling Hermanus Clabbers (boer) gehuwd met Antoinette Janssen uit Meerlo eigenaar.

In 1936 gaat het boerderijtje naar hun zoon Antonius Martinus Clabbers (boer) gehuwd met Petronella Maria van Lin uit Broekhuizen vorst.

In 1964 wordt Arnoldus G.H. Clabbers, gehuwd met Hendrika W. Willems uit Venraij, eigenaar. Begin jaren zeventig stortte een deel van de oude grote schuur in.

In 1985 werd het oude boerderijtje nog wat provisorisch opgeknapt.



In het midden van de jaren zeventig bouwt men een nieuwe bedrijfsruimte met woonruimte voor de familie Clabbers-Willems.

In 2012 werd boerderijtje De Kwei, woning en bedrijfsruimten aangekocht door Provincie Limburg vanwege het project Maasarm Ooijen-Wanssum.

Eind 2014 verhuist de familie Clabbers naar Venraij. De woning is nog enkele maanden bewoond geweest door Astrid Peters voor antikraak.. In de loop der tijd werd het oude boerderijtje ook gebruikt als huisvesting van Poolse arbeiders.

Februari 2016 start de sloop van de nieuwe woning met stallen en op 1 maart 2016 start de sloop van het oude boerderijtje de Kwei.

De oude waterput zal behouden blijven en ingepast worden in het nieuwe project.

Uit een onderzoek is gebleken dat een groot deel van de Quaij rond 1880 -1890 is gesloopt en is verbouwd tot de latere boerderij zoals wij die nu kennen.



Een markant gebouw en een stukje geschiedenis is uit het landschap verdwenen. Het Scheve Huis, een schilderachtige plek met een rijke geschiedenis is niet meer. ◀

St. Hist. Kring Broekhuizen/Vorst

DE VELDEN VAN T.O.P. '27 TIENRAY

Van stoppelveld tot sportpark

Harrie Raaijmakers

Het eerste speelveld in Tienray was een stuk grond, dat met veel moeite enigszins geëgaliseerd werd en ondanks de stoppels, tot speelveld ingericht werd. Dat eerste veld lag aan de Horster kant van de spoorlijn in de buurt van het station, ongeveer waar nu camping De Mackay ligt.

Later werd een veld in orde gebracht aan de Tienrayse kant van de spoorlijn. Het wegje vanaf Spoorstraat 65 liep er gewoon overheen. Vóór de wedstrijd moesten die karrensproen opgevuld worden. Later heeft men de weg längs het voetbalterrein gelegd, waar hij nu nog steeds ligt, dus dicht bij de spoorlijn. Het is onderdeel van de wandelroute de “Acht van Tienray”.



De Molenhof

De eigenaar van het veld was Thei van Rijswick, die daar huur voor vroeg. Zowel in 1930 als in 1933 werd de rector van het klooster gevraagd om te trachten het veld voor niks te mogen huren.

Pastoor Dinckels wilde de huur op een gegeven moment ook niet meer betalen.

Bij het begin van de Tweede Wereldoorlog was de huur opgelopen tot f 32,43 per jaar.

Ook na de oorlog beleefde de club moeilijke tijden. Het veld was zeer slecht. Het onderhoud bleef een probleem. Alle leden moesten door de jaren heen aantreden, om het veld in orde te maken.



De kleedlokalen

In 1947 moesten de leden de afrastering langs het veld maken. Van tevoren hoefde dat blijkbaar nog niet. Er zouden om de 2 ½ meter palen gezet worden met een draad ertussen. Er werd van de P.L.E.M. staaldraad overgenomen, die de Duitsers gebruikt hadden in de hoogspanningsnetten. In 1949 gaf de gemeente Meerlo toestemming voor de aanleg van een nieuw "sportpark" op dezelfde plek en wat ook belangrijk was: maar liefst f 2.600,00 subsidie voor de aanschaf van graszaad.

Tijdens de renovatie moest er natuurlijk gewoon gevoetbald worden. Tot en met 1952 werd op het noodterrein aan de Spoorstraat gespeeld, nabij de huidige Tegel Outlet. Maar er bleek in 1950 ook een noodterrein te zijn geweest in Meerlo, bij het Roomsch Katholiek vakantiehuis Sint Anna aan de Tienrayseweg 22 bij de familie Joosten.



Bij de wedstrijden daar wilde de heer Pijpers uit Meerlo bier gaan verkopen. Hij kreeg toestemming, als de helft van de opbrengst voor T.O.P.'27 zou zijn. Er werden ook toen al honderd broodjes besteld voor de verkoop.

Van de Nederlandse Spoorwegen kreeg T.O.P.'27 in 1951 versleten dwarsliggers om de afrastering te maken. In ruil daarvoor moesten de leden de sloot langs de spoorlijn vegen (uitdiepen). Maar er moesten ook andere werkzaamheden verricht worden.

Theo van de Voort schreef in de feestgids van 1952: *Levendig herinner ik me nog de vele zaterdagmiddagen, dat wij emmers vol zweetten bij de noodzakelijke vergroting van ons terrein. De oude eiken knarren, die ons in de weg stonden waren taai, maar hebben tenslotte moeten zwichten voor het nog taaiere doorzettingsvermogen van een stel onervaren grondwerkers, als wij*

waren. Gezamenlijk hebben wij een twintigtal meters aan het terrein toegevoegd.

Op 14 juli 1956 beloofde Jan van Rijswick het terrein te maaien met paard en machine en begonnen Thei van Rijswick en Hub Gijsbers aan een jarenlange activiteit.

Voor de wedstrijden op zondag ruimde Hub de molshopen op en Thei de paardenmoppen. Het paard van melkboer Thiesen Mej mocht de hele week op het veld grazen om het gras kort te houden. Toen de melkboer overstapte op een Volkswagenbusje mocht het paard van Wiel van Berlo die taak over te nemen.

Na het veld in orde gemaakt te hebben haalden Thei en Hub bij het station twee melktuiten met water om de spelers na de wedstrijd in staat te stellen hun gezicht, handen en knieën te wassen.

De jeugd van Tienray was gek op voetballen en was dagelijks te vinden op het veld bij de statie (het station). Ze ging bij Smits Jo de bal halen. Het gevolg was, dat het nieuwe terrein snel aan het aftakelen was. Het heeft goede voetballers opgeleverd, maar Jo werd er bijna gek van.

Rondom het terrein werden in 1962 de paaltjes van de afrastering mooi wit geverfd. Die zagen er zo mooi uit, dat Hay Litjens zich afvroeg of er wel geregend mocht worden. Hij was namelijk bang, dat ze bruin zouden worden. Als iemand niet kwam helpen bij het opmaken van het veld, dan kreeg hij een boete van twee gulden.

Uiteindelijk moesten elf teams op één veld terecht. In 1980 maakte de jeugd nog gebruik van het terrein bij het station.

Het ledenaantal bleef gestaag groeien en de vrije zaterdag zou zijn intrede doen, waardoor meer jeugdigen lid werden. Bovendien zou één van de tracés van de A 73 over het speelveld bij het station gaan. In 1964 besloot het bestuur een nieuw sportpark aan te leggen, dat dichterbij het dorp lag. Het kwam naast het kerkhof te liggen.

Er kwamen twee velden en een trainingsveld, maar ook kleedlokalen met douches en een kantine.

Met pijn in het hart werd afscheid genomen van dit mooi gelegen veld. Vanuit het kleedlokaal daalden de spelers af naar het veld net als de spelers van VVV nog doen bij de Koel.

Een voor mij onbekende dorpeling schreef onderstaande hartekreet.

Adieu oude veld:

“De gemeente heeft gehoord, dat op de jaarvergadering van T.O.P. '27 besloten was om het oude veld te laten liggen. Volgens gemeentesecretaris Jos Elbers uit Swolgen werd de deur van de gemeente plat gelopen. Waar eens Stormvogels kampioen dachten te worden, maar met lege handen huiswaarts werden gestuurd, waar Thei van Rijswicks Jan en Sjekske Gielens samen met Jan van de Edah niet te passeren waren, waar Tinus Coenders de ballen tot ver in het Hennenbroek knalde en Janssens Broer thuis voor de schuurdeuren geleerde kunsten in praktijk probeerde te brengen. We herinneren het ons nog als de dag van gisteren. Waar T.O.P. '27 3 recentelijk promoveerde tegen Reuver en de veteranen nooit verloren, we weten het nog allemaal.

Toen we het veld aan belangstellenden voor niets wilden weggeven om nog op te voetballen, bleek het voor niets nog te duur. Ik heb mij er niet in willen verdiepen, hoelang het in gebruik is geweest. Volgens de jongens van “Den Berg” is het sinds mensenheugenis. Het oude veld “is niet meer”.

Spoedig zal het totaal verwaarloosd zijn, slechts bezaaid met hondenstront of in gebruik als ponywei. Dat doet ons weer denken aan de tijd dat het paard van “Tiezemei” er vredig graasde om het gras kort te houden voor 's zondags. Het afstaan van het oude veld valt samen met het in gebruik nemen van 't Hoogveld. We hebben er iets anders en mooiers voor in de plaats gekregen. Maar een gelijke plaats is er in Tiendere niet te vinden. Aan de voetballers van nu de taak om ervoor te zorgen, dat de herinneringen aan ons huidige sportpark straks net zo mooi zijn als de herinneringen die wij nu aan ons oude veld hebben”◀



Aangenaam: Meander Grondverwerving en Advies

Meander is een onafhankelijk, middelgroot adviesbureau op het gebied van onroerende zaken. Vanuit ons hoofdkantoor en regiokantoor bedienen wij rijksinstaties, provincies, lokale overheden, nutsbedrijven en andere opdrachtgevers.



Kijk voor meer informatie op www.meanderbv.nl
of neem contact op met ons hoofdkantoor op tel. (0485) 33 65 43



75 Jaar Driessen Transport, 1942 – 2017

Nel Verstegen



Vanaf 1942 vervoerde Bert Driessen vanuit Sevenum met paard en wagen vrachten voor zijn klanten, o.a. boomstammen naar de zagerij in Maasbree en diverse goederen vanaf de haven in Wanssum naar de Boerenbond in Sevenum of naar de boeren thuis. Zo werd in 1942 de grondslag gelegd voor het latere transportbedrijf. In 75 jaar tijd is het bedrijf gegroeid van eenmanszaak tot een bedrijf met ca. 80 personeelsleden en een wagenpark van ca. 45 vrachtauto's / trekkers.

Bert Driessen werd in 1910 geboren in Horst. De familie Driessen had de bijnaam "van de Sloy". De grootvader van Bert, Pieter Hendrik Driessen, woonde in de jaren 1888-1910 met zijn gezin op boerderij Sloyerhof, een pachtboerderij die bij kasteel Huys Ter Horst hoorde. Zijn nazaten kregen de bijnaam "van de Sloy".

In 1938 trouwde Bert met Wies Hendrix uit Sevenum. Zij trouwden bij Bert thuis in, in een woning aan de tegenwoordige Helmesstraat in Horst. In 1942 verhuisden zij naar Sevenum. Bert begon in

Sevenum een klein gemengd bedrijf met kippen, varkens en een koe en hij verbouwde wat groenten. Hij zou zijn bedrijf graag uitbreiden, maar de tijd was niet gunstig: het was midden in de Tweede Wereldoorlog. Om wat bij te verdienen begon Bert met het vervoer van vrachten met paard en wagen.



Na de oorlog kocht Bert een tweedehands vrachtauto. Hij kreeg het druk. De oorlogsschade in het dorp moest zo snel mogelijk hersteld worden en daarvoor moesten allerhande materialen vervoerd worden. Voor het herstel van de wegen vervoerde Bert o.a. zand en sintels. Intussen was de wederopbouw van de huizen in volle gang en werden in Evertsoord nieuwe Peelboerderijen gebouwd. Omdat de aannemers zelf nog geen vrachtauto hadden, werd voor het vervoer van steigers, metselzand en allerlei bouwmaterialen een vrachtrijdersbedrijf ingeschakeld.

Ondanks zijn vele werk als vrachtrijder, bleef Bert met hart en ziel landbouwer!

Bert en Wies kregen zeven kinderen, vijf jongens en twee meisjes. De kinderen moesten thuis al vroeg meehelpen het land bewerken, bonen en augurken plukken, de kuikens en varkens verzorgen. Na

de lagere school volgden Jac, Piet en Hay op de ambachtsschool de opleiding metaal en autotechniek. Jan en Gert gingen naar de tuinbouwschool en Anny en Fien naar de huishoudschool. Alle kinderen mochten met hun 18^e jaar het rijbewijs én het vrachtautorijbewijs halen.

In 1957 kreeg Anny haar vrachtautorijbewijs. Sinds die tijd bestuurde zij vaker de “Bedford” dan haar vader. Voor een meisje was dat bijzonder zwaar. In die tijd was er geen stuurbevoegdheid en alle vrachten moesten handmatig geladen worden. De meeste chauffeurs hadden in die tijd een bijrijder (hulp bij laden en lossen). Voordat de jongens hun rijbewijs haalden, werkten ze thuis al als bijrijder. In 1958 werd de tweede vrachtauto aangeschaft. Trots liet vader op de vrachtauto’s “*H. Driessen & zn.*” Schilderen.

Vader liet het vrachtvervoer hoe langer hoe meer aan zijn kinderen over. Hij hield zich liever bezig met de mestkuikens en de tuinderij. Dát was zijn lust en leven.

Transporten

De hoofdmoot was het zandtransport. In opdracht van aannemers of particulieren werd vulzand (handmatig met of zonder transportband) op de auto geladen en naar de bouwplaats vervoerd. Naast zandtransport werd voor de aannemers allerhande spullen vervoerd: cement, steigers en ander bouw materiaal. Verder werd er voor de Boerenbond diverse producten zoals meel en kunstmest in Wanssum gehaald en kolen e.d. aan het station Horst-Sevenum. Tevens werden bestellingen van de Boerenbond naar de klanten gebracht.

Twee à drie dagen per week werden bij de boeren volle eierkisten opgehaald en naar de eierveiling gebracht. Tevens werden lege kisten weer afgeleverd.

In de maanden september – december werden de suikerbieten door de boer gerooid en op een stapel gegooid. Deze bieten werden per vrachtauto naar de haven in Wanssum vervoerd. Van daaruit gingen de bieten per schip naar de suikerfabrieken bij Rotterdam. Deze suikerbieten werden met een riek op de vrachtwagen geladen. Dit was ook een zeer zware klus. Later werd een oude transportband gebruikt, men hoefde toen niet meer zo hoog te gooien.

Een verhaal apart was het veilingrijden. Dit hield in: de groenten bij de tuinders ophalen en naar de tuinbouwloods in Sevenum brengen en van daaruit naar de Venlose veiling. Vooral het

augurkentransport was zwaar! 's Middags rond vier uur werden de augurken bij de tuinders opgehaald en naar de tuinbouwloods gebracht. Hier werden de augurken gesorteerd. 's Avonds laat (of 's nachts) werden de gesorteerde augurken naar de veiling in Venlo gebracht, waar de vracht vóór zeven uur 's morgens gelost moest zijn.

Aan dit veilingrijden hebben de kinderen Driessen géén prettige herinneringen overgehouden. Het was enorm zwaar werk. Alle kisten werden handmatig geladen en tot zes hoog opgestapeld. De kisten waren van ruw hout en erg zwaar. Na enkele dagen hadden ze kapotte handen en dit transport was meestal nachtwerk. Het enige lichtpuntje was dat moeder, bij thuiskomst, boterhammen met gekookt spek had klaar staan.

De zaken gingen goed, er was genoeg werk, maar wel zwaar werk. Om het werk efficiënter te kunnen uitvoeren, werd in 1960 de eerste dragline (kraan) aangeschaft. In 1966 werd de eerste laadschop gekocht. Nu kon ook grondwerk aangenomen worden. In latere jaren zou men zich hierin specialiseren.

Piet Driessen werkte als monteur bij Janssen Transport in Horst. In de avonduren repareerde hij, indien nodig, het eigen materieel in de werkplaats achter de woning aan de Klassenweg in Sevenum. In 1965 was het wagen- en machinepark zodanig uitgebreid dat hij voorgoed thuis kwam werken.



In het jaar dat het transportbedrijf haar 25-jarig jubileum zou vieren, werd de familie Driessen getroffen door een zware slag: op 8 mei 1967 overleed Bert Driessen, de grondlegger van Driessen Transport, aan de gevolgen van een ongeval. Hij werd slechts 57 jaar oud.

De Tweede generatie

Na de dood van haar man zette moeke Driessen het bedrijf met hulp van haar kinderen voort. De eerste jaren, na het wegvallen van vader, waren erg moeilijk. De lopende contracten en opdrachten werden nauwgezet uitgevoerd, maar er moesten ook nieuwe opdrachten binnengehaald worden en dat viel voor de jongens, in de leeftijd van 21 tot 27 jaar, niet altijd mee. Wat waren ze trots als het hen wél gelukt was.

In de jaren 1973-1976 was het bedrijf een besloten vennootschap met moeke als president-directrice. Per 1 januari 1976 trok moeke zich terug uit de zaak en werd de zaak overgenomen door de broers Jac, Jan en Piet. Zij vormden samen de directie van Driessen Transport. Jac en Jan verzorgden samen het grondwerk en het transport en Piet had de leiding over de werkplaats.

Driessen Grondwerk was een gespecialiseerd grondverzetsbedrijf geworden dat actief was voor uiteenlopende grondwerken voor

woningbouw, utiliteitsbouw, weg- en waterbouw. Ze werkte in hoofdzaak voor bedrijven en overheden, maar ook voor particulieren. Voor dit werk hadden ze eigen zandputten en een eigen grinderij met was- en zeefinstallatie. Het grondverzet en de handel in zand en grind waren de belangrijkste werkzaamheden geworden. Maar er moest ook verder gekeken worden, want in strenge winters was er bijna geen werk.

Driessen Transport. In 1970 was de eerste trekker aangeschaft, waarmee in opdracht van Frans Maas stukgoederen in Nederland vervoerd werden. Spoedig volgden er meer trekkers, o.a. voor vervoer van kalk en cement naar België in opdracht van Interlimburg. Het wagenpark werd verder uitgebreid met bulkwagens en opleggers voor het vervoer van betonelementen en staal / staalproducten. Hun afzetgebied werd uitgebreid naar het buitenland, eerst België, later Engeland, Duitsland, Scandinavië en andere Europese landen.

Driessen Werkplaats. De eigen werkplaats was in de loop der jaren uitgegroeid tot een complete serviceafdeling om al het materiaal in perfecte staat te houden. Maar ook om te blijven voldoen aan de wensen van de klant als het ging om specifieke oplossingen voor transport of grondwerken. In de werkplaats werd een eigen was- en zeefinstallatie voor de grinderij gebouwd en er werden nieuwe vervoerssystemen ontwikkeld.

Driessen Transport uit zijn jasje gegroeid

Door de veelzijdigheid van het bedrijf was het machine- en voertuigenpark flink uitgebreid en was de parkeerplaats bij het bedrijf veel te klein geworden. Ook de onderhoud- en reparatiewerkplaats was dringend aan uitbreiding toe. Het bedrijf was inmiddels in de bebouwde kom komen te liggen en werd rondom door woningbouw ingesloten.

De directie ging op zoek naar een andere locatie buiten de bebouwde kom. Maar het vinden van een geschikte locatie duurde veel langer dan de directie had kunnen vermoeden. Op 31 december 1988 begon de zoektocht, die begin 1993 op het Hoogveld in Horst eindigde.

Driessen Transport Horst

Op 7 januari 1994 werd het nieuwe pand van Driessen Transport aan de Handelstraat in Horst officieel geopend. De opstelling van het materieel op de ruime parkeerplaats gaf een breed beeld van de

werkzaamheden die Driessen Transport op dat moment te bieden had.



Door de uitbreiding van het bedrijf werd de administratie ook steeds meer omvangrijker. In het nieuwe bedrijfspand was veel meer kantoorruimte beschikbaar. Tevens werd de automatisering verbeterd.

De grote werkplaats beschikte over een magazijn waarin de meest voorkomende onderdelen, banden en velgen op voorraad lagen. Alsook het benodigde ijzer voor constructiewerk.

Het personeel kreeg de beschikking over een moderne, ruime kantine waar het aangenaam vertoeven was. Het contact met collega's buiten werktijd bevorderde de onderlinge verstandhouding en de sfeer op de werkplek.

De derde generatie

Sinds 1 januari 2002 vormen de neven Marc Driessen (zoon van Jan) en Fred Driessen (zoon van Piet) de nieuwe directie van Driessen Transport. Het bedrijf blijft nog dicht bij de oorspronkelijk gekozen basis: transport en grondwerken. In de loop der jaren zijn daar specialisaties bijgekomen.

Marc staat aan het hoofd van Driessen Grondwerken. Deze bedrijfstak houdt zich o.a. bezig met het slopen van gebouwen, het bouwrijp maken van vrijkomende terreinen en het verrichten van grondverzetwerkzaamheden. Door de recessie in 2008 is er binnen Driessen Grondwerken ook het en ander veranderd. De klanten van 2003 zijn voor het merendeel uit het zicht verdwenen. Zij zijn vervangen door nieuwe klanten. Het was voor Driessen duidelijk dat men steeds opnieuw op zoek moest gaan naar nieuwe partijen en aanvullende activiteiten. Desnoods uitdagingen aangaan op een nieuwe, minder bekende markt. Goede en geslaagde voorbeelden hiervan zijn Natuurontwikkelingsprojecten, o.a. de Eco-zone langs de A73.

In 2005 nam Driessen Grondwerken de exploitatie over van het recyclingbedrijf van de gebr. Hanssen op de Hamweg. Driessen zorgde zelf voor het aannemen van slooprojecten voor de inname van puin. De afzet van korrelmix werd door alle contacten in de aanneemwereld in een redelijk tempo opgevoerd. Het bedrijf werd tevens een niet meer weg te denken partij voor “de particulier die van zijn afval af moet”.

In 2014 is de Horster Wegenbouw Combinatie (HWC) opgericht: een samenwerkingsverband tussen Driessen Grondwerken Horst en van Otterdijk Bestratingen Sevenum. De HWC kan de klanten een totaal aanbod van wegenbouw, rioolwerken, bestratingen, grondwerken, grondsanerings, etc. aanbieden.



Fred staat aan het hoofd van Driessen Speciaal Transport. De hoofdmoot van deze bedrijfstak bestaat uit het staan vervoeren van prefab-betonelementen (wanden en gevels) met speciaal daarvoor bestemde opleggers, zoals diepladers, kuipladers en binnen-laders. Hiermee kunnen wanden met een hoogte van 3.70 tot 3.80 meter zonder problemen en binnen de wettelijke bepalingen vervoerd worden. Verder is er nog de mogelijkheid om dergelijke stukken diagonaal te vervoeren. Naast betonelementen wordt door Driessen een diversiteit aan producten vervoerd. Voor elk te vervoeren product heeft Driessen Speciaal Transport een geschikte vervoermethode. Driessen heeft zich gespecialiseerd in het “uitzonderlijk vervoer”. Het rollend materieel is hierop volledig aangepast met de benodigde voorzieningen en een arsenaal aan alle denkbare hulpmiddelen is beschikbaar.

Ook deze bedrijfstak ontkwam niet aan de crisis. Ze verloren twee grote klanten uit de betonindustrie. Gezien de forse investeringen van de voorgaande jaren had Driessen Transport te maken met hoge financieringslasten. Dit alles was voor Driessen in 2013 aanleiding om te reorganiseren. Er werd gesneden in alle functies binnen het bedrijf. Er werd onderhandeld met diverse opdrachtgevers. Dit leidde enerzijds tot verbetering in rendement en

anderzijds in enkele gevallen tot afscheid van klanten. Uiteindelijk heeft het nieuwe bedrijfsmodel resultaten opgeleverd. De groei van de activiteiten bij Speciaal Transport zette gestaag door. Het landelijk volume in de bouw nam weer toe.

De destijds ingrijpende maatregelen hebben er toe geleid dat de onderneming momenteel ker gezond is en met vertrouwen de toekomst tegemoet kan zien. Zowel Marc als Fred Driessen (de eigenaren) zijn twee dynamische ondernemers die met hun teams grote prestaties verrichten in een lastige markt. Het is aan hun zakelijke instelling en ondernemerschap te danken dat het bedrijf afkoerst op een gezonde toekomst.

In juni 2017 kan Driessen Transport met een gerust hart haar 75-jarig jubileum vieren. ◀





**- meer dan 100 bieren -
HET CAFÉ MET GEVOEL VOOR
BIER MET 'N TRADITIE**

**Venrayseweg 94, 5961 AJ Horst
Telefoon (077) 398 30 09**

Allereerst voorstellen; mijn naam is Hans Steenmetz, oud beroepsmilitair en nu voor de regio Horst aan de Maas en Venray de Consul van die Oorlogsgraven Stichting. Een officiële functie die gepaard gaat met een ambtelijke aanstelling, maar geheel vrijwillig wordt uitgevoerd.



DE STICHTING

Het (nieuwe) embleem van een reeds langer bestaande Stichting. Een Stichting die bij velen nauwelijks bekend is. Op 13 september 1946 werd in den Haag de Oorlogsgraven Stichting (verder OGS te noemen) opgericht. Het is dit jaar dus 71jaar geleden dat deze organisatie het levenslicht zag. In dit artikel zal ik proberen de achtergronden te belichten en uitleg te geven. Het artikel is vooral gebaseerd op de gegevens van de Stichting. Het stuk zal in delen worden gepubliceerd gelet op de lengte en diversiteit.

Zoals gezegd de officiële oprichting was op 13 december 1946. Initiatiefnemer was de Eindhovense arts Dr. A. van Anrooy, een reserve Kolonel arts, die als hoofd van de Dienst voor Identificatie en Berging bij het toenmalig Ministerie van Oorlog werkte. Bij dat werk kwam hij dagelijks in aanraking van het grote leed van de Nederlandse slachtoffers. Een dienst die toen als voorloper kan worden beschouwd van de huidige organisatie die slachtoffers van rampen identificeert en repatrieert.



Afb 01 Res. Luitenant Kolonel der Geneeskundige Troepen Dr. A van Anrooy († 24 12 1946).

Vlak na de oprichting is hij bij een auto ongeluk om het leven gekomen. Zijn echtgenote, Mevr. H.G. van Anrooy- de Kempenaar, heeft zijn idee en werk verder op voorbeeldige wijze en met grote bezieling voortgezet



*Afb 02 Dr. A. van Anrooy met echtgenote H.G. van Anrooy de Kempenaar
Op die Dienst voor Identificatie en Berging (huidige BIDKL)
kom ik in een later artikel terug.*

DE TAAK is een uitvloeisel van een der artikelen (Artikel 4) uit de Conventie van Geneve, vastgelegd in de twintiger jaren en later steeds bijgesteld. Daarin wordt bepaald dat de (eerdere) zowel tegenstanders als medestrijders, bij gevangenneming, na uitschakeling, bij wapenstilstand of vrede, voor elkaars onderdanen en hun stoffelijke resten zullen zorg dragen als voor hun eigen landgenoten. Dit artikel staat dus voor krijgsgevangenen en vooral voor gewonden en zeker voor gesneuvelden. De taak van de OGS is voornamelijk en vooral het onderhoud en beheer van de ongeveer 50.000 aanwijsbare Nederlandse Oorlogsgraven, verspreid over de hele wereld.

Overall zijn deze graven te vinden; op speciale (militaire) Erevelden maar ook op lokale kerkhoven en begraafplaatsen. Daarnaast zijn er meer dan 130.000 Nederlandse oorlogsslachtoffers van wie de graven onbekend of niet aan te wijzen zijn. Ze zijn omgekomen op zee, vergast en verast, begraven in massagraven, of staan nog als vermist te boek. Deze namen worden herdacht in 42 Gedenkboeken om ze zeker niet te vergeten. In de online te raadplegen registers van de OGS zijn meer dan 180.000 namen op te zoeken. Deze site geeft de mogelijkheid te zoeken op naam of begraafplaats en is vaak voorzien van een graffoto en het bijbehorend verhaal rond het sneuvelen van de persoon. Dat geldt voor alle Nederlanders, wereldwijd.

De op Nederlands grondgebied gelegen buitenlandse Begraafplaatsen dienen op dezelfde wijze te worden behandeld en beheerd.

NEDERLAND

In Nederland zijn twee Nationale Erevelden onder beheer van de Stichting. Dat is het Militaire Ereveld op de Grebbeberg bij Rhenen en het Ereveld bij Loenen op de Veluwe



Afb. 03
Monument tegenover het Militair Ereveld
"De Grebbeberg"



Afb.04
Ingang Ereveld Loenen op de Veluwe

Er vinden hier op beide Erevelden regelmatig herbegravingen plaats van slachtoffers die elders in het land ter aarde waren besteld. In de kapel op het Ereveld in Loenen is een schrijn met daarin de 42 Gedenkboeken waarin de namen zijn opgenomen van de ruim 130.000 slachtoffers waarvan de plaats van begraven onbekend is.

In de hal van de Tweede Kamer, op het Binnenhof, ligt een boek met namen in een vitrine waar elke dag een bladzijde wordt omgeslagen. Ook is een digitaal boek ter beschikking.

Op het Militaire Ereveld de Grebbeberg worden alleen (nog) militairen begraven die zijn gesneuveld in de “meidagen 1940”. Op het Ereveld Loenen liggen de graven van burgers die aan oorlogshandelingen zijn gevallen zoals vooral verzetsmensen en pilotenhulpers, maar ook die militairen die na 08 mei 1945 zijn overleden tijdens bijvoorbeeld vredesmissies. Al deze begraafplaatsen en graven hebben eeuwigdurende grafrechten.

Op diverse andere locaties in Nederland (en daarbuiten) zijn veel graven van gevallen Nederlanders en buitenlanders (https://nl.wikipedia.org/wiki/Lijst_van_erebegraafplaatsen). In een aantal gemeentes liggen “losse” of groepsgraven. Ze zijn vaak verzameld in zogenaamde Erehoven. De status is dezelfde als die van de andere locaties. Ook zijn er separate Erehoven die na de oorlog niet zijn geruimd maar ter plaatse zijn gebleven om uiteenlopende redenen. Zo is het “Eereveld Bloemendaal” in Overveen, een van die locaties. Hier liggen nog 347 van de destijds in de duinen gevonden 422 slachtoffers van executies. De overigen zijn bijgezet in de gemeente van herkomst of familiegraven.

VERANTWOORDING

Op grond van de Conventie van Geneve is die beheers en verzorgingsplicht er dus ook voor de Geallieerden en alle andere Militaire Begraafplaatsen van alle Nationaliteiten. Dat betekent dat in Nederland de Graven van de Commonwealth Wargrave Commission (verder CWC te noemen) ook worden beheerd, weliswaar in samenwerking, maar onder verantwoording van de OGS.

https://nl.wikipedia.org/wiki/Lijst_van_begraafplaatsen_met_oorlogsgraven_van_de_Commonwealth_War_Graves_Commission_in_Nederland

Het is onjuist te denken dat de stukken grond waarop de graven zijn gesitueerd, van welke afmeting dan ook aan het betreffende land zouden zijn geschonken. Het is juridisch onmogelijk. Het is wel formeel ter beschikking gesteld, met eeuwigdurende grafrechten, zolang er graven liggen en worden beheerd. Dat beheer valt onder de OGS behalve Margraten en Ysselsteyn, die worden

respectievelijk door de Amerikanen en Duitsers zelf geregeld. Wel is er een controlerende taak door de OGS. De CWC sites worden door de eigen organisatie met een mobiel team (vanuit Ieper in België) onderhouden, maar de controle geschiedt door een Nederlandse consul.

DUITSE ONDERDANEN

Naar de letter van de Conventie van Geneve zijn derhalve de Duitse onderdanen ook besloten in deze regel. De graven van deze nationaliteit zijn dus ter verantwoording van het land waar ze liggen. De Duitse Begraafplaats in Ysselsteyn in Limburg maar ook de over het land verspreide graven vallen onder verantwoording en beheer van de OGS. Die is en wordt echter op de locatie Ysselsteyn vooral overgenomen en uitgevoerd door de Volksbund Deutsche Kriegsgräberfürsorge. Daarvoor is een permanent Duits team op de Begraafplaats aanwezig. De beheerder woont naast de begraafplaats.



Afb. 05

Logo Volksbund Deutsche Kriegsgräberfürsorge.

<http://nl.tracesofwar.com/artikel/37/Duitse-Oorlogsbegraafplaats-Ysselsteyn.htm>

Het hele jaar door maar vooral in de vakantie periode komen uit Duitsland scholen maar ook kleine legereenheden om op de begraafplaats klein onderhoud plegen en al de 31.598 graven perfect te onderhouden. De Duitse Nationale Herdenking wordt gehouden op Volkstrauertag Deze zondag, dan is namelijk de viering, valt sinds 1952 altijd tussen 13 en 19 november. Overigens liggen hier ook zeker meer dan 500 Nederlanders, die in Duitse Krijgsdienst zijn gesneuveld.

Zij waren geen Nederlander meer omdat zij, al dan niet gedwongen, in “vreemde krijgsdienst” hadden gediend.

Zo waren SS ers overgegaan naar de Duitse nationaliteit. Deelnemen aan legeractiviteiten van een natie die de Nederlandse Staat vijandig gezind was, had de consequentie dat je de Nederlandse Nationaliteit verloor.

Er waren ook veel grensbewoners die verplicht in het Duitse Leger moesten op grond van hun dubbele nationaliteit. Bekend is een massa executie, van 12 mannen bij, Roermond van Nederlandse ‘Duitsers’ die niet in Duitse dienst wilden. Een aantal van de vrijwilligers in Duitse dienst hebben door (als vrijwilliger) deel te nemen aan de Koreaanse Oorlog (1950- 1953) in het Nederlands Detachement Verenigde Naties, de status van Nederlander, onder voorwaarden, weer terug kunnen winnen.

Duitsers hebben over de gehele wereld en groot aantal afwijkende grafduidingen. Vaak voortgekomen uit de manier waarop diverse landen wel of niet hun medewerking wilden verlenen. Er zijn vele type grafzerken, vooral sober, somber en minder opvallend.

Een paar voorbeelden:



*Afb 06
Het komt regelmatig voor dat er op CWC
Erevelden of lokale begraafplaatsen ook
Duitsers zijn begraven. Deze graven
hebben een zelfde kleur wit als zerk, maar
ook hier is de steen herkenbaar.*

*Afb 07
Ysselsteyn Carillon erachter de noord oost
hoek van het grafveld.*



*Afb 08
31.598 graven zover het oog reikt.
De aanduidingen zijn summier.
De Volksbund was tegen de kruisen,
maar Maj Timmermans heeft doorgedruwd
en toch dezelfde kruisen opgesteld.*



*Afb 09
Vossenack Hurtgenwal*



Afb 10
Daun in de Eifel



Afb 11
Pools Erevelde (Breda/ Oosterhout)

POOLSE ONDERDANEN

In o.a. Breda bevindt zich een Pools Erevelde. Daar liggen 170 van de 1147 in Nederland bij de bevrijding gesneuvelde Polen! Bij Lommel (België) ligt een groter Pools Erevelde.

https://nl.wikipedia.org/wiki/Pools_militair_ereveld_Breda



Afb 12
Op de voorgrond Poolse graven en
achtergrond Gemenebestlanden op een
CWC Begraafplaats
De spits is afgeleid van de Chapska



Afb 13
Indien de Polen op een "Eigen" Ereveld
liggen waar alleen landgenoten liggen
dan is de zerk anders.(

RUSSISCHE ONDERDANEN

Ook voor Russische graven <http://russisch-ereveld.nl/het-ereveld/> is geen uitzondering. Ongeveer 750 Russische graven zijn na 1946 van Margraten overgebracht naar een reeds bestaande Begraafplaats van Russen in Leusden bij Amersfoort. Deze begraafplaats was daar vanwege de vele Russen die het Kamp Amersfoort waren vermoord en gestorven.



Afb 14
Zerk voor een Rus op een CWC
Begraafplaats. Achtergrond Engelsen



Afb 15
Zerk voor een Rus op het Ereveld in
Leusden.
Hier liggen 865 graven.

EEN SPECIALE GROEP RUSSEN

Een groep van ruim 400 Georgiërs, die zijn omgekomen bij hun opstand in april 1945 tegen de Duitsers op het eiland Texel, is daar ook begraven. Zij waren in Duitse dienst en wilden niet meer voor ze vechten, maar konden ook niet terug naar Rusland en wilden naar de Geallieerden. Ze kwamen in opstand en op Texel is die nacht en de volgende dagen door de SS een waar bloedbad aangericht. De gesneuvelde, geëxecuteerde en vermoorde Georgiërs liggen op Erebegraafplaats aan de Hoge Berg op Texel in een massagraf.

https://nl.wikipedia.org/wiki/Opstand_van_de_Georgi%C3%ABrs

<http://nl.tracesofwar.com/artikel/392/Georgische-Oorlogsbegraafplaats-Loladse.htm>



Afb 16 Georgische begraafplaats "Loladsze" op Hoge Berg Texel.

AMERIKAANSE ONDERDANEN

De Amerikanen wilden niet dat hun soldaten werden begraven in 'enemy territory'. Dat hield in dat gesneuvelden uit Duitsland over honderden kilometers werden getransporteerd naar Margraten en het even verderop liggend Henri Chapelle, op een steenworp afstand pal aan de Belgische grens. Dat gebeurde vooral door negers. Zij werden voor het meest ontluisterende werk ingezet. Het vervoer geschiedde op alle mogelijk manieren. U kunt zich de taferelen nauwelijks voortstellen die zich in onder andere in het dorp Margraten hebben afgespeeld. Gruwelijk en verschrikkelijk zijn de meest gangbare indicaties.!

https://nl.wikipedia.org/wiki/Amerikaanse_Begraafplaats_Margraten

De Begraafplaats is op een zeer speciale manier aangelegd en ingericht. Elke middag rond 16.00 uur wordt de "Last Post" geblazen. Op de website is veel informatie in te winnen, waaronder een verwijzing naar het graf adoptiebeleid. De Amerikanen hebben kruisen of Davidsterren op de graven staan., waarbij er een paar

kransen afwijkend zijn. Die zijn van gesneuvelden die een hoge onderscheiding hebben verworven, waaronder Sergeant D.S. Terry (DSC, MWO 4) van 82 (US) Airborne Division die is gevallen tijdens Market Garden. Hij is postuum geëerd met de Militaire Willemsorde 4^e Klas. <http://www.fieldsof-honor-database.com/index.php/american-war-cemetery-margraten-t/57560-terry-de-witt-s>

FRANSE ONDERDANEN

Er is een grote diversiteit aan markeringen van oorlogsgraven. Zo is er bij Kapelle in Zeeland een Franse Begraafplaats ingericht waar in een apart vak de Marokkaanse en Algerijnse soldaten zijn begraven. Ook liggen daar ook aangespoelde zeelieden. De grafzerk van de Fransen is sober en divers. Degenen die de Islamitische godsdienst aanhingen werden traditioneel onder een adequate zerk ter aarde besteld. Dat gold en geldt tevens voor Joden. De soldaten die hier zijn begraven hebben in 1940 deel uitgemaakt van de Franse Strijdkrachten die hebben deelgenomen aan de zware gevechten rond met name Kapelle.

<http://www.vredeseducatie.nl/marwo2/opening.htm>



*Afb 17
Kapelle Zeeland. Zware gevechten ter
blokkade van Walcheren.*



*Afb 18
Diverse graven.
Recht Frans graf met ernaast een
Joods graf en links de islamitische
graven.*

De meeste Franse soldaten zijn na de oorlog gerepatriëerd naar Frankrijk.

De OGS in DUITSLAND.

Terug naar de OGS die in andere landen ook veel graven beheerd. In Duitsland zijn 7 locaties waar Nederlandse graven zijn gegroepeerd. Te weten in:

01	Bremen,	170	63
02	Düsseldorf,	1230	483
03	Frankfurt am Main,	756	242
04	Hamburg,	350	99
05	Hannover,	417	108
06	Lübeck,	250	242
07	Osnabrück	393	140

De getallen in de kolommen geven het aantal graven aan gevolgd door het aantal niet gevonden graven (vermisten). Hierbij dient er aandacht te zijn voor de grote aantallen die niet zijn opgenomen en die in de kampen zijn omgekomen en waarvan niets is gevonden. Zij zijn zoals eerder opgemerkt in de Gedenkboeken opgenomen. Buiten degenen die in de “Konzentrations Lager” zijn omgekomen en waarvan de registratie anders is geschied, zijn dit vooral slachtoffers van de “Arbeitseinsatz”. Ook zijn er wel in kampen omgekomen slachtoffers genoemd in de namenlijsten.

Pelgrimsreizen

<https://oorlogsgravenstichting.nl/formulier/duitslandreis?preview=true>

In sommige gevallen organiseert de OGS pelgrimsreizen naar diverse bestemmingen. Die reizen zijn voor familieleden. Daaraan zijn vaak kosten verbonden, maar bijvoorbeeld naar Duitsland is een regeling van treinkaartjes die deels gratis is. Deze reizen lopen allemaal via aanvraagregelingen bij de OGS. Zie daarvoor de website. Hierop zijn ook diverse verslagen van deze reizen te lezen.

OGS in ANDERE EUROPESE LANDEN

Een aantal belangrijke Europese verzamelvelden met Nederlandse slachtoffers. Verspreid over Europa liggen zo'n 8000 oorlogsslachtoffers begraven.

VOORBEELDEN VAN DE NEDERLANDSE GRAFZERKEN.



*Afb 19 oud
Inmiddels is het grootste deel van deze
zerken gewisseld.*



*Afb 20 nieuw
NL graven op meeste erevelden
overal ter wereld hebben deze
uitvoering*



Afb 21

Op een begraafplaats waar oorlogsgraven liggen is dit bord bevestigd; Broekhuizen, Grubbenvorst, Meerlo, Meterike.a.

Afb 22

Het graf in Loenen van Martin Hellegers, naast zijn broer. Alle graven in Loenen zijn hetzelfde



In het verre oosten (Azië) en in Indonesië zijn de zerken anders, maar daarover later meer.

OGS in ANDERE EUROPESE LANDEN

Een aantal belangrijke Europese verzamelvelden met Nederlandse slachtoffers. Verspreid over Europa liggen zo'n 8000 oorlogsslachtoffers begraven.

Uit Reformatorisch Dagblad van 24 mei 1989:
De Nederland Oorlogsgraven Stichting heeft de namen bekendgemaakt van 109 Nederlandse joden die tijdens de Twee Wereldoorlog in Polen zijn omgebracht en begraven. Op de joodse begraafplaats in Bytom (het 'vroegere Beuthen) liggen 64 joden begraven, op de rk-begraafplaats te Sczeedrzyk in de buurt van het voormalige dwangarbeiderskamp Malapane en bij de vroegere Hitlersee nog eens 45. De voor het grootste deel onbekende namen liggen in Amsterdam ter inzage bij het Joods-Maatschappelijk Werk, de Liberaal-Joodse Gemeente, de Nederlands- Israëlietische Hoofdsynagoge en de Portugees- Israëlietische Gemeente. Hetzelfde geldt voor de joodse begraafplaats van Pyskowice (het vroegere Peiskretscham).

Diverse Europese landen

08	Oostenrijk	89	54	Salzburg
09	Noorwegen		37	Bij Volvat / Oslo
11	Frankrijk	125	108	Bij Senlis 30 km boven Parijs
12	Verenigd Koninkrijk		427	Mill Hill bij London
13	Polen		164	Zie citaat hierboven

Een volgend artikel zal gaan over de graven in Indonesië en overige buiten Europa gelegen begraafplaatsen. ◀

Niel Beckers
Rijwielservice

van Merwijckstraat 47
5961 SB Horst
telefoon: 077-3986332

wielbeckersrijwielservice.nl

openingstijden: maandag t/m vrijdag; 19.00-20.00 uur

WIKIPEDIA EEN LIEFDESVERKLARING

Jörgen Dinnissen

*Of niet? Wikipedia is de echte revolutie in ons digitale tijdperk.
Wat denkt u?*

Hierover later meer. Eerst wil ik u uitnodigen om, naast het raadplegen, ook mee te schrijven aan en in de internetencyclopedie Wikipedia. U hoeft zich hiervoor alleen maar in te schrijven. Daarna kunt u aan de slag. Met grote of kleine bijdragen aan artikelen. Bijvoorbeeld een artikel over *Berkele (oude naam Horst), Slooijerveld*, bouwgeschiedenis van *Huys ter Horst*. Of een puntje op de i: aantal inwoners in *America (Limburg)* staat nu op 2.085 (2013).



Wikipedia artikel Melderslo ververst

Afgelopen week heb ik op Wikipedia het artikel *Melderslo* geactualiseerd. Omdat het nodig was. Omdat ik het belangrijk vind. Omdat dit de plek is waar alle kennis van en over Melderslo samengebald, kernachtig en puntig samenkomt. Het nulpunt. De bron. De rotsvaste bodem. Grote woorden en metaforen? Vergeet dan niet, dat u en ik aan het eind van iedere dag weer een dag geschiedenis beleefd, gemaakt en “geschreven” hebben. Geschiedenis is niet alleen het gedrukte boek van de wetenschappelijke specialist. Vergeet dan niet, dat digitale zoekmachines en de sociale media de informatie uit Wikipedia als dé vaste grond beschouwen. Hun nulpunt.

Huidige versie van 12 jan 2017 om 09:26

Melderslo (Limburgs: *De Melderse*) is een kerkdorp van de Nederlandse gemeente Horst aan de Maas. Het dorp telt 2.053 inwoners (per 1 januari 2016) en ligt op 23 meter boven zeevlak.

Inhoud [verbergen]

- 1 Etymologie
- 2 Geschiedenis
 - 2.1 Ontstaan
 - 2.2 Landbouw
 - 2.3 School en kerk
 - 2.4 Groei inwonertal en toenemende welvaart
- 3 Bezienswaardigheden
 - 3.1 Zie ook
 - 3.2 Musea
- 4 Natuur en landschap
- 5 Verenigingsleven
- 6 Folklore
- 7 Jaarlijkse evenementen
- 8 Trivia
- 9 Bekende mensen uit Melderslo
- 10 Nabijgelegen kernen
- 11 Boeken
- 12 Externe links

Etymologie [bewerken]

De herkomst van de naam 'Melderslo' is onzeker. Mogelijk is de betekenis *mide plaats in bos*. Hierbij wordt *meider* afgeleid van het Germaanse *midreda* en *lo* van *open plaats in een bos*. Andere mogelijke betekenissen zijn *zandheuvel in bos* (hierbij wordt *meider* afgeleid van *zandheuvel*) of *onkruid in bos* (hierbij wordt *meide* afgeleid van het onkruid *meide*). Onwaarschijnlijk is dat *meider* verband zou houden met de vogelnaam merel.

Geschiedenis [bewerken]

Ontstaan [bewerken]

Archeologisch onderzoek wijst uit dat er al duizenden jaren voor Christus, in de prehistorie, mensen gewoond en geleefd hebben in Melderslo. Ze woonden op de hoger gelegen zandgronden. Uit de Romeinse tijd (12 voor Christus tot 450 na Christus) en de vroege middeleeuwen (450 tot 1000 na Christus) zijn geen bewijzen van menselijke bewoning gevonden.

De oudst bekende schriftelijke vermelding van Melderslo dateert van 1394. In deze bron^[1] wordt gesproken over het *Meldersloerveld*. Archeologisch onderzoek heeft uitgegeven dat de feitelijke bewoning een paar eeuwen ouder is: aan het ontginningsveld Eikelenbos zijn vondsten aangetroffen daterend uit circa 1200.^[2] Melderslo is dus ontstaan uit drie ontginningsvelden in een bos: Melderslo, Lochtsveld en Eikelenboserveld.

Waarschijnlijk was de bewoning in Melderslo in de middeleeuwen gekoppeld aan de vestiging van mensen in het gehucht Berkel (het latere dorp Horst, gelegen op circa 3 kilometer afstand) en het kasteel Ter Horst (op circa 1 kilometer afstand).




Wikipedia artikel 'Melderslo' in taal 'Nederlands'. Versie 12 januari 2017.

Wat is dat dan *Wikipedia* – help me even? De plek op het Internet waar in principe iedereen een artikel kan bewerken. Niet de plek van mijn kennis. Niet de plek van uw kennis. Maar de plek van kennis van alle bewoners van planeet Aarde. Door het open karakter is de informatie snel bijgewerkt.

Wist u dat de wikipediagemeenschap, in 2015, de Erasmusprijs heeft gekregen omdat, *“zij de verspreiding van kennis heeft bevorderd door een allesomvattende en voor iedereen toegankelijke encyclopedie op te zetten”*?

Zelf een bijdrage leveren aan een Wikipedia artikel is niet moeilijk. Kijk de kunst af bij een ander artikel of experimenteer in de *Wikipedia:Zandbak*. Zo heet het echt.

Melderslo

Dorp in Nederland 

Situering
Provincie Limburg
Gemeente Horst aan de Maas
Coördinaten 51° 28' NB, 6° 5' OL
Algemeen
Inwoners (2013) 2.060
Overig
Postcode 5962
Netnummer 077
Portaal  Nederland



Zeven dagen in de week. Het maakte mogelijk dat u nu deze zinnen kunt lezen.

3.000 v.Chr.	'Homo sapiens' leerde schrijven	Leren schrijven
800 v.Chr.	Homerus schreef de verhalen uit de orale traditie op in een boek	Vastleggen (mondelinge) kennis
15e eeuw	Meer doelmatige wijze van boeken drukken	Vastgelegde kennis vermenigvuldigen
heden	Digitale revolutie	Toegang geven tot (vastgelegde) kennis. Kennis die niet neutraal is en steeds gewogen moet worden

Wat zal de digitale revolutie ons brengen? Zijn we in staat om dat nu te “zien”? Wat ik zie is dit: het boek maakte het mogelijk om te onthouden wat er gezegd werd in de orale traditie. Het maakte het mogelijk om te kauwen en herkauwen op ideeën, vooronderstellingen en experimenten. Het maakte ons slimmer. Om preciezer te zijn: het maakte sommigen van ons slimmer; diegenen die toegang hadden tot die boeken.

De digitale revolutie zal ervoor zorgen dat alle boeken online komen, dus digitaal leesbaar zijn via het Internet – zover is het nu in 2017 nog niet. Boeken en andere informatiebronnen gecondenseerd in Wikipedia. De wetenschapper of specialist van vandaag is niet een man die alles gelezen en herkauwd heeft over een onderwerp. Vandaag de dag zijn wij allemaal specialisten. Specialisten in deeltijd. Meestal raadplegen wij informatie via Wikipedia. Soms voegen wij zelf informatie toe aan Wikipedia. Wikipedia maakt ons allemaal slimmer. Veel slimmer. Om preciezer te zijn: het maakt ons allemaal slimmer; diegenen die toegang hebben tot Wikipedia.

Merk op, dat Wikipedia-artikelen in verschillende talen gemaakt en geschreven worden. De taalversies van een artikel kunnen inhoudelijk (tijdelijk) afwijkend zijn. ◀

Bron:

<http://wikipedia.org/wiki/Book#Antiquity>
http://wikipedia.org/wiki/Homeric_question

<http://wikipedia.org/wiki/Printing>
[http://wikipedia.org/wiki/Digital Revolution](http://wikipedia.org/wiki/Digital_Revolution)

EERSTE LOTTUMSE KERK GELEGEN AAN DE MAAS

Huub Hendrix

Bij de uitgifte van "cahier nr. 5 van de Historische Werkgroep Arcen-Lomm-Velden" in 1982 publiceerde Prof. Dr. J.E. Bogaers op blz. 21 het artikel "Letters uit Lottum". Deze publicatie behandelde de eerder gedane Romeinse vondsten in het terrein ten zuiden van het veerhuis.

Enkele jaren later in december 1986 vonden ten Noorden van de weg naar het veer graafwerkzaamheden plaats voor aanleg van water en elektriciteit ten behoeve van de uitbreiding van de camping. Hiervoor had men verschillende greppels gegraven van ongeveer 70 cm diep. Alleen in de zuidelijkste sleuf, overal in de wand en net onder de bodem van de sleuf, trof men Romeinse panstukken, brokken tufsteen (ook bekapte), maaskeien, mortel en Romeins aardewerk aan. Hieruit kan men concluderen, dat deze sleuf de noordelijke begrenzing vormt van een terrein, waarin al, sinds het midden van de 19^{de} eeuw, sporen van Romeinse bewoning zijn gevonden. Dit zien we bevestigd in bovenvermeld artikel van Prof. Bogaers.



Opgraving en vastleggen muurresten bij Lottums veer, op voorgrond Ben Kruysen, Venray. Opname uit diaserie

opgraving bij Lottums veer (1986, mevrouw Stoel, Arcen-Lomm)

In een wat Noordelijker gelegen sleuf (Oost- West), waren bouwresten te zien: een door de machine gedeeltelijk verstoorde muur van ijzeroer, maaskeien en natuursteenbrokken verbonden met mortel.

Bij het vrij troffelen van een stuk Romeinse pan, kwam men bij een geheel intacte menselijke schedel uit. Na schouders en bovenarm te hebben vrij gelegd, werd de politie en de oorlogsgravendienst er bij gehaald. Na onderzoek bleek dat het een oud skelet betrof. Op advies van de archeoloog Drs. H. Stoeper te Amersfoort werd het skelet verder vrij gelegd, en om te onderzoeken of zich bijgaven in het graf bevonden. Bijgaven werden niet gevonden, wel trof men ten noorden van het eerste in precies dezelfde houding een tweede skelet aan en na in de rij nog een derde schedel gevonden te hebben, is besloten niet verder te graven.

Omdat boven en onder de gevonden skeletten her en der verspreid vaak grote stukken menselijk bot lagen, en ook stukken schedel, kon worden opgemaakt, dat de oudere graven verstoord zijn en alleen de laatste graven intact zijn gebleven. Dit zou betekenen, dat in hetzelfde terrein over langere tijd begravingen hebben plaats gehad, en we ons dus op een kerkhof bevinden.¹⁾

Een van de skeletten, een vijftigjarige vrouw met scoliose, is opgenomen in de verzameling van het Limburgs museum te Venlo, en is bekend onder “het vrouwtje van Lottum”.²⁾



Opname uit diaserie opgraving Lottums veer (1986, mevrouw Stoel, Arcen-Lomm)

Ten gevolge van een bericht in de krant over de vondst kwamen wat verhalen los. Zowel bij de bouw van het veerhuis in 1926, als bij de

bouw van een gierkelder van een noodwoning in 1946 had men skeletten gevonden, bij elkaar een stuk of twaalf. Na lezing van het bovenstaande archeologisch rapport uit 1986 vragen we ons af of er aansluitende gegevens te vinden zijn in de archieven.

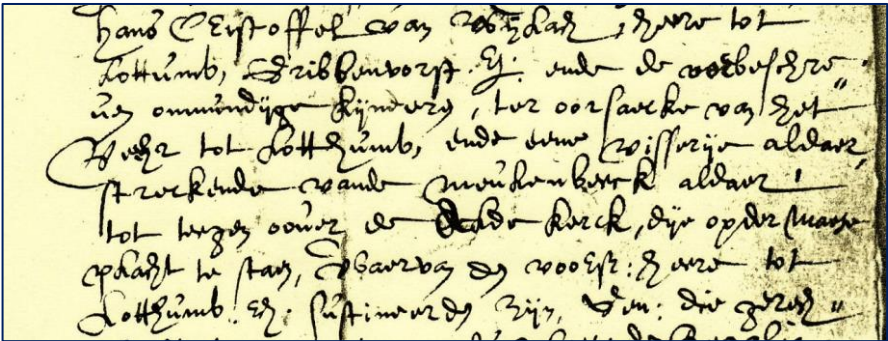
Over de vondst van een Romeinse wijsteen lezen we in een bericht van J. Habets uit 1881: “à lottum près de la Meuse, vers l’endroit où se trouvait autrefois l’église “ , vrij vertaald: gevonden te Lottum in de buurt van de Maas, in de richting van de plaats waar ooit de kerk stond. 3) Helaas wordt hierbij geen bron vermeld waar hij deze kennis vandaan haalde.

Volgens overlevering is de nieuwe kerk (verwoest in 1944) gebouwd buiten het winterbed van de Maas op een hoger gelegen terras. Reden hiervoor was dat de kerk dan ook bereikbaar zou zijn bij hoogwater standen. Deze kerk was van begin 15^{de} eeuw en dus ouder dan de toren die volgens de eerste steenlegging uit 1498 dateerde. Volgens overlevering zou de nu nog aanwezige doopvont uit ongeveer begin dertiende eeuw afkomstig zijn van het kerkgebouwtje dat aan de Maas stond. 4)

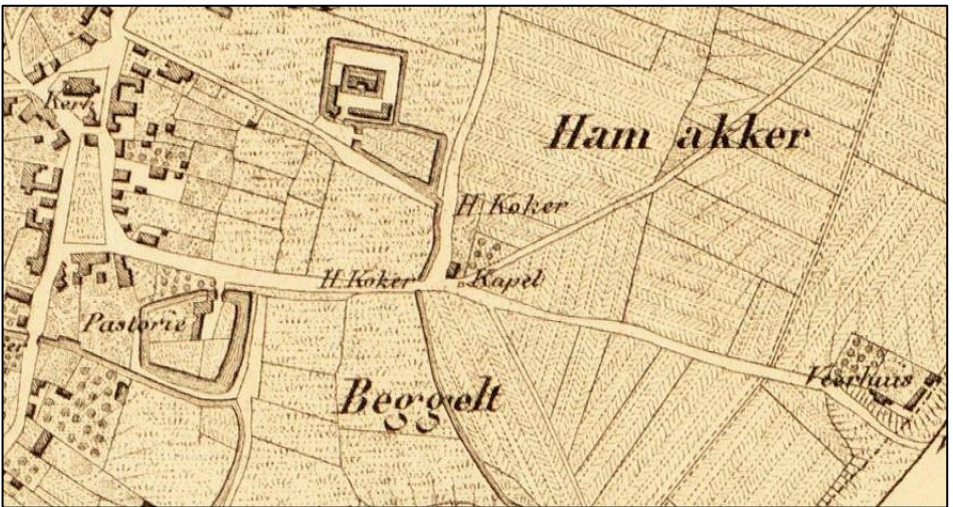
De eerste duidelijke aanwijzing over de ligging van de kerk aan de Maas in archieven zien we pas in 1604. Bij de aankoop van het veerrecht en het recht van vissen op de Maas door Johan Christoffel van Wylich. Hij kocht deze rechten van de minderjarige kinderen van Jacob van de Stay. In deze akte van overdracht word expliciet aangegeven hoe ver het visrecht op de Maas reikte. Hij kocht het recht vanaf de plaats waar de Molenbeek te Houthuizen in de Maas stroomt tot waar voorheen de oude Lottumse kerk aan de Maas was gelegen.5) Dat zijn rechten bij het veerhuis goed in de gaten werden gehouden blijkt uit de dagvaarding twee jaar later van de kerkmeester Arent Thomas in 1606. Hij moest voor het Lottums gericht verschijnen, daar werd hem de vraag gesteld wie hem opdracht had gegeven om de doornstruiken op het oude kerkhof te verwijderen. 6)

De combinatie van de opgraving en de vondst in het archief bevestigen de ligging van Lottums eerste zaalkerkje (ingang west en hoogkoor oost gelegen) bij het veerhuis aan de Maas. ◀

Detail uit koopovereenkomst van 1604 van het veer- en visrecht:



Hans Christoffel van Wijlach, here tot Lottumb, Gribbenvorst etc. ende de vorbeschreven onmundige kinderen, ter oorsaecke van het Vehr tot Lotthumb ende eene Visserije aldaer streckende vande meulenbeeck aldaer **tot tegen oever de alde kerck, dije opder maese placht te staen**, waarvan den voorschreven heere tot Lotthumb etc. sustineerden zijn van die herlich-



Dorp Lottum met kerk (links boven) verwoest in 2^{de} wereldoorlog, en het voormalige veerhuis (rechts onder) Tussen dit veerhuis en de veerweg heeft de opgraving van 1986 plaats gevonden. (detail rivierenkaart Lottum)

- 1) Opgravingsverslag mevrouw Stoel, Werkgroep Arcen-Lomm-Velden.(1986 december).
- 2) Limburgs Museum Venlo.
- 3) J. Habets, Découvertes d'antiquités dans le duché de Limbourg, Publications de la Société Historique et Archéologique dans le duché de Limbourg 18, 1881 (3-300) 256 verso.
- 4) J.H.A. Mialaret, De Nederlandsche Monumenten van Geschiedenis en kunst, deel V, de provincie Limburg, tweede deel Noord Limburg. 1937, pagina 73.
- 5) Landesarchiv Nordrhein-Westfalen in Duisburg, Herschaft Hueth, inventarisnummer 185, folio 98 verso 99. (1604 september 15).
- 6) RHCL, Schepenbank Lottum, inventarisnummer Vonnisboek inventarisnummer 3720, (1606 juni 1)



FA. H. THEUNISSEN & ZN

**dakbedekkingen
sinds 1927**

Noordsingel 11, 5961XW Horst

Telefoon 077-3981420

Telefax 077-3988603

Internet www.theunissen-dakbedekkingen.nl

EEN MOOI INITIATIEF

Xavier van Dijk

Drie en een half jaar geleden ging ik een onderzoek in Lennisheuvel –gelegen onder de rook van Boxtel- starten. Het ging om een onderzoek dat anders was als de meeste. Er moesten enkele kleine sleuven worden uitgegraven om een middeleeuwse boerderij te onderzoeken. De naam van de boerderij was bekend: Den Eijngel. Het geval wilde dat de boerderij nog overeind stond, en dat onderzoek wettelijke niet (!) verplicht was. Wat was er aan de hand?

Den Eijngel is een historisch gebouw in Lennisheuvel met een lange geschiedenis. De eerste vermelding van Den Eijngel is 1494. In een akte van 1724 wordt er als volgt over gesproken: "*dear uijt hangt den Eijngel*". Dit betreft het uithangbord dat aan de gevel van de herberg hing, met daarop de beeltenis van een engel. Aan boerderij is door de Rijksdienst voor het cultureel Erfgoed de status van Rijksmonument toegekend. Het pand wordt als *bed and breakfast* in gebruik genomen door de nieuwe eigenaren, Leo Koenraads en Carly Brussé. Zij hebben daartoe een restauratieplan gemaakt, samen met de gemeente Boxtel, de Monumentencommissie en de Rijksdienst van het Cultureel Erfgoed. In dit kader wordt een uitgebreide renovatie en restauratie verricht tussen 2013 en 2017. Ondanks de monumentale status is formeel geen onderzoek verplicht. Toch heeft de bevoegde overheid ingestemd met het uitvoeren van archeologische en bouwhistorische onderzoeken, omdat zich een kans voordeed om meer inzicht te verkrijgen in de geschiedenis van Den Eijngel. Kortom: ik mocht daartoe enkele kleine sleuven in de boerderij aanleggen.

Het onderzoek bracht verschillende nieuwe zaken aan het licht. Zo blijkt Den Eijngel ouder te zijn dan gedacht. De bewoning gaat terug tot vóór 1475, maar er moet ook rekening worden gehouden dat de oorsprong rond het midden van de 14^e eeuw ligt. De indeling van Den Eijngel met een woondeel en bedrijfsruimte (stal) gaat wellicht ook tot deze periode terug. Die was dus al bij stichting een boerderij waar veeteelt werd beoefend, wat ook ondersteund wordt door scherven van melkteilen, opvangbekkens voor melk. Vanaf de 16^e of 17^e

eeuw vond geleidelijk aan verstening van de boerderij plaats. In het algemeen begint dit proces met het optrekken van een schoorsteen of schouw uit baksteen. Vervolgens was de scheidingsmuur tussen muur woning en stal aan de beurt en de buitenmuren werden pas als laatste in baksteen uitgevoerd.



Op één plek was de verstening letterlijk zichtbaar. Boven twee paalsporen was een restant van een ingegraven houten paal bewaard. Daarop stond een kleine gemetselde kolom, ook wel stiep genoemd. Op de stiep stond één van de gebintpalen die het dak droegen. In de woning zijn verschillende oude vloeren teruggevonden, bestaande uit lemen vloeren en vloeren van bakstenen of plavuizen. In de stal bleek een grote potstal aanwezig te zijn geweest, die teruggaat tot de 15^e of zelfs de 14^e eeuw. Vanaf de tweede helft van de 15^e of 16^e eeuw werd die steeds kleiner, tot die werd gedempt tijdens een verbouwing in 1929.

Van oudsher had Den Eijngel een functie van zowel boerderij als brouwerij. Al in 1513 was Den Eijngel bekend als brouwerij, en het brouwhuis bevond zich op het achtererf. Midden in de keuken, tegenover de haard, vond ik de restanten van een bakstenen waterput die rond de 18^e eeuw moet zijn gebouwd. Wellicht houdt die verband met de functie van brouwerij. Vanaf 1716 werd het brouwen van bier op het platteland in Boxtel verboden, en verschoof deze functie naar de achtergrond. Toch had Den Eijngel tot 1930 officieel de kwalificatie van brouwerij. Door de tijd heen veranderde de bestemming van het pand nogmaals, want Den Eijngel werd ook een herberg. Generaties lang werd die als pleisterplaats gebruikt om de nacht door te brengen door reizigers op de handelsroute tussen Boxtel en Turnhout. Een scherf van een dure glazen drinkbeker bevestigt de functie van herberg en plaatst die terug tot in de 16^e eeuw. Rond 1880 kwam deze rol te vervallen en vervulde het pand nog maar één enkele functie: die van boerderij. Met de functie van *bed and breakfast* hebben de nieuwe eigenaars de ambitie om de oude functie van Den Eijngel weer nieuw leven in te blazen. Op hun visitekaartjes staat dan ook niet zonder trots *herberg* vermeld.

Het gaat mij hier echter niet zozeer om het archeologisch en bouwhistorisch onderzoek. Die vormen geenszins niet het einddoel, maar zijn enkel een opstapje naar iets groters. Den Eijngel is namelijk opgenomen in het programma *Landschap van allure. Kloppend Hart van het Groene Woud*, dat betrekking heeft op het gebied tussen Eindhoven, Tilburg en Den Bosch. In dit programma, waarmee diverse miljoenen gemoeid zijn, zijn de termen duurzaamheid, identiteit en erfgoed leidend. Het doel is om deze hele regio in toeristisch-recreatief oogpunt naar een hoger plan te tillen door landschapselementen te herstellen, wandel- en fietsroutes uit te zetten en historische boerderijen er een prominente rol in te geven. Dit programma is mogelijk gemaakt door onder meer de Provincie Noord-Brabant en alle betrokken gemeenten. In dit programma heeft binnen de gemeente Boxtel Den Eijngel een prominente plaats gekregen. Er vonden diverse werkzaamheden op het erf plaats. Buiten het hoofdgebouw zijn ook het bakhuis, de oven, de waterput en de stal gerestaureerd en gerenoveerd. Het is de

bedoeling om Den Eijngel na de restauratie in gebruik te nemen als expositieruimte voor lokale kunstenaars, bezoekers moeten het proces van het historisch bierbrouwen kunnen bekijken en worden lezingen georganiseerd. Samen met Stichting de Brabantse Boerderij kunnen er workshops worden gegeven, bijvoorbeeld over de bouw en restauratie van historische gebouwen en bijgebouwen in het algemeen en Den Eijngel in het bijzonder. Om het landschap rondom het dorp aantrekkelijker te maken, worden er allerlei historische landschapselementen hersteld, zoals knotwilgen, vlechthekken, drinkpoelen, hoogstamboomgaarden en amfibieënpoeien. Een nieuwe NS-wandelroute zal langs Den Eijngel leiden. Maar wandelaars kunnen binnenkort ook Den Eijngel bezoeken, want na restauratie kan het pand weer volop haar vitaliteit van weleer tonen.

In onze gemeente zijn, ondanks het feit dat de sloophamer hier veelvuldig is gebruikt, nog steeds veel juweeltjes aanwezig die een vergelijkbare functie zoals Den Eijngel vervullen, zoals de Gasdonck, de Helpeney, de Lindenhoeve, La Vie en Rose, de Gunhof en de Gortmeulen. Landschap Horst aan de Maas timmert flink aan de weg met diverse projecten (o.a. Erfbeplanting, Boerenlandschap Verfraaid) en de toeristische infrastructuur is ook al voor een deel aanwezig, waarbij ik denk aan Knopen Lopen, fietsroutes (rozenroute, aspergesroute) en dergelijke. Deze initiatieven in onze gemeente juich ik zeer toe. In deze verhalen mis ik echter de mens en zijn verleden, waarbij ik doel op de periode langer dan 100 jaar geleden. Wat zou het mooi zijn als de historie van het landschap en zijn bewoners meer diepgang zou krijgen en ook in de schijnwerpers zou worden gezet. Echter, in welke historische boerderijen is daadwerkelijk onderzoek gedaan naar hun geschiedenis? Onderzoek doen puur en alleen om kennis op te doen en die vervolgens met de gemeenschap te delen? Kansloos. Gedegen onderzoeken naar zelfs de woonhuizen/militaire vestingen van de middeleeuwse sociale elite in onze gemeente (kastelen), bv. De Borggraaf, het Gebroken Slot, Huys ter Horst, Huys de Donck? Die zijn nooit uitgevoerd dan wel uitgewerkt, en er is geenszins zicht op dat dit in de nabij toekomst gaat gebeuren. Is er een gemeentelijk

archieff? Heel, heel misschien komt dat op (lange) termijn... Wie weet nog dat, ook onze regio, ooit een Maasheggenlandschap was? Net over onze grenzen worden deze oeroude cultuurhistorische relictten, *op initiatief van de gemeente*, in ere hersteld, zoals bij Oeffelt, Beugen en Boxmeer. Dit staat in schril contrast met gebieden als Blerick-Raaiweide, Grubbenvorst-Raaieind, Lomm, Lottum, Ooyen, Wanssum en Well waar onder het mom van natuurontwikkeling en Maasbeveiliging slechts ordinaire grid- en zandwinning plaatsvindt of gaat plaatsvinden. Over enkele jaren is hier een gebied ter grootte van wel 5 km² (!) totaal en voor altijd vernield, en daarmee ook een cultuurlandschap waarin de mens honderden jaren lang heeft gewoond, geleefd, begraven en gewerkt –niet vechtend tégen, maar luisterend náár de Maas. Een gebied wat onze (klein-) kinderen niet meer kunnen beleven en waar de identiteit totaal is verdwenen: het ont-historiseren van een compleet landschap en haar gemeenschap. Soms zie ik een programma op TV waarbij iemand bij een weiland staat te snikken en te snotteren, omdat daar ooit in pakweg 1598 een boerderij van zijn voorouders heeft gestaan. Of iemand neemt een stuk beton van een fundering mee naar huis, omdat dat zijn betovergrootvader dat nog eigenhandig heeft gebouwd. Het gaat daarbij in het geheel niet om deze gebouwen of het stuk grond, maar men is compleet verpletterd onder de indruk van de levensloop van een bepaald familielid: het verhaal achter dat gebouw of stuk grond is daarbij leidend. De rechten om naar een stuk land te gaan, even rond te kijken en te mijmeren, om een stuk beton van een oude fundering te zien liggen en misschien wel mee te nemen. Deze rechten ontnemen wij onze nazaten op die manier, en die rechten zijn onomkeerbaar. Wat ons nog rest zijn historische kaarten, een bestemmingsplan waarin simpelweg de bestemming is gewijzigd, en google maps. Ondanks alle sloopwoede en plannen tot grindwinning zijn er nog veel pareltjes aanwezig die hier een waardevolle bijdrage aan zouden kunnen leveren. Dit vereist echter wel een andere instelling van onze beleidsmakers, zowel op provinciaal, gemeentelijk als lokaal niveau. Zij kunnen in dit opzicht nog veel leren van het programma van onze Brabantse burens *Landschap van allure. Kloppend Hart van het Groene Woud.* ◀

BESTUURSZAKEN

Jaarverslag 2016 Kring Ter Horst.

Bestuur en leden:

Samenstelling per 31 december 2016:

De heer drs. M.P.G.M. van den Munckhof, voorzitter, de heer P.J.T. Vissers, secretaris, de heer P. Jakobs, penningmeester en de leden: de heer ing. P.J.M. Jakobs, de heer drs. X.C.C. van Dijk, mevrouw W.J.G. Seuren-Keijsers en de heer A.H. Snellen.

De kring telde op 1 januari 2016 154 leden waarvan 38 gezinsleden. **Op 31 december 2015 bedroeg dit aantal 157, waarvan 38 gezinsleden.**

Het bestuur vergaderde in het verslagjaar 6 maal. Tijdens deze vergaderingen werden de lopende zaken besproken, zoals de samenstelling van het jaarprogramma, de lezingen en de voorbereidingen van de wintercursus en de excursies. Op de agenda stonden ook nog de uitgave van het informatieblad INFO LGOG en de samenwerking met de redactie en de contacten met diverse geledingen binnen onze gemeente en met de gemeente zelf. Het overleg met de heemkundeverenigingen uit de gemeente Horst aan de Maas kwam regelmatig aan de orde. Ook werd de samenwerking met de overige kringen besproken.

Bestuurssamenstelling:

Tijdens de jaarvergadering van 16 maart 2016 werd de penningmeester, de heer Peter Jakobs voor een volgende termijn herkozen. Er werden door de vergadering geen tegenkandidaten naar voren gebracht.

Er waren dit jaar geen leden die in aanmerking kwamen voor een speldje in verband met een jubileum.

Lezingen in 2016:

3 februari

De heer Sander Matthijssen (Blerick) verzorgde een lezing over de

geschiedenis van carnaval en carnavalsgebruiken naar aanleiding
van zijn boek: "Van lentefeest tot festival" (35 belangstellenden)

16 maart

Jaarvergadering. Na de pauze verzorgde de heer Marcel Dings een korte lezing over "De Pannoven in Lottum" (45 belangstellenden).

13 april

De heer Bram van Nieuwenhuijzen (Horst) hield een lezing over "De geschiedenis van het champignononderwijs in Horst" (40 belangstellenden)

14 september

De heer Gerrit van der Vorst uit Hilversum over "Losse Eindjes" naar aanleiding van het onlangs verschenen boek "Het kapitaal van Sam Walvis" (55 belangstellenden)

9 november

De heer Jacques van Rensch uit Gronsveld over "Grenzen" naar aanleiding van zijn proefschrift over zonneleen Gronsveld. (60 belangstellenden)

21 december

Dhr. Jos Engelen uit Sittard over "Bedevaartsplaatsen" , de geschiedenis van pelgrimage naar de vele bedevaartsplaatsen (30 belangstellenden)

Gemiddeld: 2016: 46 bezoekers
2015: 49 bezoekers

Excursies en activiteiten in 2016:

16 april

Eendaagse excursie naar De Oostkantons in België. Via het plaatsje Limbourg, naamgever van onze provincie, reden we naar de stuwdam

van La Gileppe, waar een kopje koffie werd genuttigd. Daarna ging de reis verder naar Malmedy met z'n Malmundarium. Daarna bezochten we het nieuwe oorlogsmuseum Baugnez44. De reis werd afgesloten met een bezoekje aan Spa. (49 deelnemers)

28 december

De kring organiseerde een excursie naar het herbouwde kasteel "De Keverberg" in Kessel. (31 deelnemers)

Dorpswandelingen in 2016:

6 juli

Zomeravondwandeling door Sevenum. Onder leiding van de heer Mart Lenssen uit Sevenum trokken 70 belangstellende via het Wingerdplein, hoeve De Donck naar de Markt waar nog uitgebreid werd stilgestaan bij het oorlogsmonument en andere bijzondere gebouwen of monumenten.

Cursus:

Zoals ieder jaar gebruikelijk werd in het winterseizoen weer een cursus georganiseerd. Dit jaar werd gekozen voor drie cursusavonden over "De Peel". De bijeenkomsten werden verzorgd door een tweetal inleiders:

- De heer Hans van de Laarschot over "[De Koningshoeven in Helenaveen](#)" en over "[Peelbeelden](#)"
- De heer Piet van den Munckhof over "Verleden en heden van de Peel"
- Als extra op 5 maart een kleine excursie door de Peel onder leiding van beide heren. Na afloop kon men nog een boek kopen over de genoemde onderwerpen. Hiervan werd gretig gebruik gemaakt.

Op 26 januari, 23 februari 2016 en 1 en 5 maart vormden de 36 deelnemers een aandachtig gehoor. De cursus werd zoals gebruikelijk in de instructieruimte van museum "De Kantfabriek" in Horst gehouden.

In 2016 organiseerde LGOG kring Ter Horst 13 activiteiten waaraan in totaal 560 personen deelnamen.

Overleg gemeente en overige:

Het bestuur van LGOG kring Ter Horst is in overleg met de gemeente Horst aan de Maas over een inventarisatie van karakteristieke gebouwen. Verder overlegt het bestuur met carnavalsvereniging "D'n Dreumel" over deelname aan een

symposium over het Limburgs dialect. Ook is de kring Ter Horst nauw betrokken bij de advisering aan de gemeente over de straatnaamgeving in de gemeente.

INFO LGOG Kring Ter Horst:

In 2016 werden onder redactie van de heren J.H. Jenniskens en J.T.L. Duijf de nummers 54 (februari) en 55 (september) gepubliceerd. In de INFO zijn onder meer opgenomen de verslagen van de jaarvergadering, cursus, lezingen en andere activiteiten. Verder verzorgen Wim Moorman, Xavier van Dijk, Huub Hendrix, Nel Verstegen-Maessen, Jörgen Dinnissen, Jeu Derix, Hay Mulders, Hans Steenmetz en Harrie Raaymakers, regelmatig een rubriek. De redactie verzorgt in ieder nummer een interview met een bekende streekgenoot. Verder waren er losse artikelen en interviews die inhaakten op de actualiteit. Het blad verschijnt in een oplage van 200 exemplaren en wordt mede mogelijk gemaakt dankzij bijdragen van regionale sponsors.

Historisch Educatief Platform (HEP)

De website van Het Historisch Educatief Platform wordt nog steeds veelvuldig geraadpleegd. Deze site bevat veel lesprogramma's voor het onderwijs. De onderwerpen die gekozen worden moeten betrekking hebben op de historie van de omgeving in de ruimste zin van het woord. Momenteel wordt bekeken of er mogelijkheden zijn om de website te moderniseren en aan te vullen.

Overleg Heemkundeverenigingen:

Jaarlijks wordt een bijeenkomst georganiseerd van het Regionaal Overleg met de Heemkundeverenigingen. Aanwezig zijn vertegenwoordigers van America, Broekhuizen, Grubbenvorst, Meerlo-Wanssum, Melderslo, Merselo, Sevenum, Venray, Castenray, Helden en Horst. Er wordt uitgebreid van gedachten gewisseld over elkaars activiteiten. Afgelopen jaar werd op 30 november voor de 35^e keer vergaderd Dit keer in America in de oudheidkamer "De Moeëk". De vergadering staat onder leiding van ons lid de heer Jacques Kelleners. Na afloop ontvangt iedereen een overzicht van alle activiteiten van elke vereniging. ◀

januari 2017

Jan Vissers, secretaris

Verslag 42^e jaarvergadering KLGOG kring Ter Horst, 16 maart 2016.

1. Opening en mededelingen:

- a. - De voorzitter opent de vergadering met de 45 aanwezigen te verwelkomen met een gratis kopje koffie of thee.
- b. - Afmeldingen zijn ontvangen van: mevr. Lenssen, mevr. Seuren en mevr. Van den Munckhof-Meulenbeld.
- c. - Zoals gebruikelijk op de jaarvergadering worden de overleden leden herdacht. We hebben afgelopen jaar afscheid moeten nemen van de heren Cas Heuvelmans, Wiet Keiren en Eed Claassen. De voorzitter vraagt een moment van stilte om deze leden te herdenken.
- d. - Zoals toevallig vandaag in dagblad De Limburger stond vermeld bestaat het Ter HorstNet niet meer. Het LGOG heeft meegewerkt bij de totstandkoming van dit netwerk. Door gebrek aan belangstelling van diverse verenigingen en vooral door gebrek aan financiën heeft het bestuur van het TerHorstNet per 1 januari 2016 de stekker er uit getrokken. De aangeleverde data gaan terug naar de verenigingen. De hardware, inmiddels alweer verouderd, blijft in beheer bij de bibliotheek.
- e. - Onze geplande excursie op 16 april a.s. kan zeker doorgang vinden. Er zijn ruim 40 aanmeldingen en de aanmelding loopt nog. Er is nog ruimte voor enkele personen.
- f. - Op 17 en 18 juni vindt er een manifestatie plaats op het voormalige Floriadeterrein georganiseerd door "Groei en Bloei". Ook het LGOG kring Ter Horst zal ook aanwezig zijn ter promotie.
- g. - Onze kring neemt deel aan het overleg over 800 jaar Berkele in 2019.
- h. - Onze wintercursus is succesvol afgerond met een ingelaste excursie naar de Peel. Door de twee inleiders werd uitleg gegeven over de koningshoeven en daarna over het ontstaan van de Peel. De beloofde boeken zijn nog niet aangeleverd. Bericht hierover volgt nog.

2. Verslag van de 41^e jaarvergadering van 11 maart 2015 (zie INFO nr. 54)

Dit verslag wordt onder dankzegging aan de secretaris zonder op- of aanmerkingen goedgekeurd.

3. Jaarverslag over 2015 (zie INFO nr. 54)

Ook dit verslag wordt onder dankzegging aan de verslaglegger goedgekeurd.

4. Financieel verslag over 2015 door de penningmeester

De penningmeester geeft via een power-pointpresentatie een duidelijk overzicht van het financiële reilen en zeilen van onze vereniging. 2015 is afgesloten met een klein negatief saldo, ongeveer € 500,00, veroorzaakt door de activiteiten rondom het planten van een mispelboom en de productie van een eigen folder voor onze kring. Grote uitgaveposten zijn vooral de kosten gemaakt voor de lezingen. Daar staan wel de benodigde subsidies tegenover. Subsidiegevers zijn het KLGOG en de gemeente Horst aan de Maas.

5. Kascontrolecommissie

Door ziekte van mevr. Raaymakers is te elfder ure de heer Kelleners opgeroepen om de kascontrolecommissie aan te vullen. Namens deze commissie doet de heer Billekens het woord. Hij roemt de penningmeester om zijn accurate werkwijze en kan mededelen dat de commissie geen enkele onvolkomenheid heeft kunnen constateren. Daarom stelt hij de vergadering voor om de penningmeester en het bestuur te dechargeren voor het gevoerde financiële beleid over 2015. De vergadering voldoet hieraan door middel van een applaus.

Omdat ieder jaar een lid van de kascontrolecommissie aftredend is, is ook steeds een nieuw lid nodig. Staande de vergadering meldt de heer Kluiters zich als nieuw lid. Samen met de heer Billekens vormt hij de kascontrolecommissie voor 2016.

6. Bespreking bestuursbeleid

In zijn betoog gaat de voorzitter in op het slinkend aantal leden. Niet dramatisch maar het is er toch. Vaker heeft het bestuur hierover gesproken. Moderne technieken zoals Facebook e.a. zullen worden ingeschakeld maar ook roept hij de huidige leden op om actief mee

te zoeken. Het bestuur probeert dit te doen door middel van een keuze voor aantrekkelijke lezingen en excursies. Hierin speelt ook onze INFO een rol, een mooi visitekaartje. Ook gaat hij in op de rol van onze websites, waarvan de site van het HEP zelfs opgenomen wordt in het archief van de Koninklijke Bibliotheek

Het archief in Horst baart nog steeds zorgen, en blijft dan ook een punt van aandacht bij de contacten met het college van B & W. Verder is het bestuur nog actief bij de activiteiten rondom 800 jaar Berkele.

Tenslotte memoreert de voorzitter de samenwerking met de overige kringen in onze regio.

Voor een uitgebreidere versie: zie INFO nr. 54 pag. 4 en 5.

7. Bestuursverkiezing

De penningmeester, de heer Peter Jakobs is aftredend, en het bestuur stelt de vergadering voor om de heer Jakobs voor een nieuwe termijn te benoemen. Van de gelegenheid om tegenkandidaten in te dienen werd geen gebruik gemaakt, hetgeen betekent dat de heer Jakobs opnieuw benoemd kan worden. De vergadering stemt hier met een applaus mee in.

8. Eerbetoon

Gebruikelijk is om de leden die 25, 40 of 50 jaar lid zijn, in het zonnetje te zetten. Door het bureau zijn geen kandidaten aangeleverd, hetgeen betekent dat er geen kandidaten zijn of dat door drukke werkzaamheden op het bureau er geen kandidaten geleverd konden worden. De secretaris zal dit nog navragen.

9. Rondvraag

De heer Verheijen meldt dat het boekenweekessay dit jaar over de staat Moresnet gaat, een van de doelen van onze aanstaande excursie.

Verder werd er geen gebruik gemaakt van de rondvraag.

10. De voorzitter sluit om 20.40 uur deze 42^e jaarvergadering

Na de pauze werd het programma ingevuld door de heer Marcel Dings die een boeiende lezing hield over de Lottumse pannoven. ◀

Horst, 20 maart 2016

LEZINGEN, CURSUSSEN en EXCURSIES

De verslagen van de lezingen en excursies worden na de lezing of excursie op de website van het LGOG kring Ter Horst geplaatst. www.lgogterhorst.nl. Mocht u niet in de gelegenheid zijn de website te raadplegen, dan kunt u contact opnemen met de secretaris.

ACTIVITEITEN 2017

Wintercursus "Popmuziek in Horst aan de Maas". Op dinsdag 17 en dinsdag 31 januari en dinsdag 7 februari 2017.

Woensdag 25 januari 2017: Dhr. Theo Huijs over "700 jaar Sevenum"

Woensdag 8 maart 2017: Jaarvergadering, Martin Bergevoet over "grafmonumenten".

Zaterdag 8 april 2017: eendaagse excursie naar de omgeving van Luik

Woensdag 12 april 2017: Monique Dickhaut over "Charles Eijck".

BESTUUR LGOG KRING TER HORST

Voorzitter:

Dhr. drs. M.P.G.M. van den Munckhof, (Marcel)
Harrie Driessenstraat 3, 5961 TT Horst. Tel: (077)3981833
vdmunckhof.m@gmail.com

Secretaris en vice-voorzitter:

Dhr. P.J.T. Vissers, (Jan)
Hertog Willemlaan 16, 5961 TK Horst. Tel: (077)3984140
secretariaat@lgogterhorst.nl

Penningmeester:

Dhr. P. Jakobs R.T., (Peter)
Mgr Aertstraat 54, 5866 BJ Swolgen. Tel 0637437188
peter.jakobs.swolgen@gmail.com

Lid:

Mw. W.J.G. Seuren-Keijsers, (Mien)
De Donckstraat 41, 5975 AB Sevenum. Tel: (077)4671443
pwa.seuren@home.nl

Lid:

Dhr. ing. P.J.M. Jakobs, (Pieter)
Gastendonkstraat 15, 5961 JW Horst. Tel: (077)3986873
lgog@lgogterhorst.nl

Lid:

Dhr. A.H. Snellen (Arie)
Nieuwe Baan 6, 5865 AN Tienray. Tel: (0478)692196
arie48@ziggo.nl

Lid:

Dhr. drs. X.C.C. van Dijk (Xavier)
St. Josephstraat 18, 5961 GM Horst. Tel: (077)4654354
x.van.dijk@raap.nl

Verspreiding convocaten/persberichten:

Dhr. drs. W.J. Moorman, (Wim)
Meterikseweg 153, 5961 CV Horst. Tel: (077)3981606
wim.moorman@hetnet.nl